

Eteläisen Saimaan kalatalousalueen käyttö- ja hoitosuunnitelma 2021-2031

Kuva 1. Suur-Saimaa syysiltana (L. Lehtola)

Eteläisen Saimaan kalatalousalueen hallitus

1.	Johdanto	3
2.	Alueen perustiedot	4
2.1	Omistajarakenne	7
3.	Eteläinen Suur-Saimaa	7
3.1	Kalakantojen tila	7
3.1.1	Rapu	9
3.2	Vapaa-ajankalastajien ja ammattikalastajien saaliit	10
3.2.1	Vapaa-ajankalastus	10
3.2.2	Ammattikalastus	12
3.3	Kalakantojen hoito ja muut toimenpiteet	13
3.3.1	Istutukset	13
3.3.2	kalastuksen järjestäminen	14
3.3.3	Valvonta	16
3.4	Yhteislupa-alue	17
4	Läntinen Pien-Saimaa	18
4.1	Kalakantojen tila	18
4.1.1	Rapu	18
4.1.2	Vapaa-ajankalastajien saalis	19
4.2	Kalakantojen hoito ja muut toimenpiteet	20
4.2.1	Istutukset	20
4.2.2	Kunnostukset	20
4.2.3	Kalastuksen järjestäminen	21
4.2.3	Valvonta	22
4.3	Yhteislupa-alue	23
5.	Vuoksi	24
5.1	Kalakantojen tila	24
5.1.1	Rapu	25
5.2	Vapaa-ajankalastajien saalis	25
5.3	Kalakantojen hoito ja muut toimenpiteet	26
5.3.1	Istutukset	26
5.3.2	Kunnostukset	27
5.3.3	kalastuksen järjestäminen	27
5.3.4	Valvonta	28
5.4	Yhteislupa-alue	29

6.	Kalatalouden kehittämis- ja edistämistoimenpiteet 2021-2031	30
7.	Elinvoimaisten kalakantojen turvaaminen	33
7.1	Yleistä	33
7.2	Istutukset	33
7.2.1	Eteläinen Suur-Saimaa	34
7.2.2	Läntinen Pien-Saimaa	34
7.2.3	Vuoksi	35
8.	Vaelluskalojen ja uhanalaisten lajien turvaaminen	35
8.1	Kunnostukset ja muut toimenpiteet	36
8.1.1	Läntinen Pien-Saimaa	36
8.1.2	Eteläinen Suur-Saimaa	36
8.1.3	Vuoksi	36
8.2	Kalastuksen säätely ja kalastuksen järjestäminen	36
8.2.1	Eteläinen Suur-Saimaa	37
8.2.2	Läntinen Pien-Saimaa	39
8.2.3	Vuoksi	39
8.2.4	Käytössä olevat pyydysyksiköinnit ja niiden hinnat kalatalousalueella	40
8.2.5	Eteläisen Saimaan kalatalousalueen kalastuslain 14§ mukaisen käyvän hinnan määrittäminen ..	41
8.2.6	Eteläisen Saimaan kalatalousalueen vuosikokousedustus	42
8.3	Kalastuksenvalvonta	42
8.3.1	Eteläinen Suur-Saimaa ja Läntinen Pien-Saimaa	43
8.3.2	Vuoksi	43
9.	Palveluiden kehittäminen	43
10.	Omistajakorvausten jako	44
11.	Kaupalliseen kalastukseen ja kalastusmatkailuun hyvin soveltuvien alueiden/pyydysten määritykset sekä kalataloudellisesti merkittävien alueiden määrittäminen	45
11.1	Kaupallisen kalastukseen hyvin soveltuvien alueiden määritykset sekä pyydysten määritykset ...	45
11.2	Kalastusmatkailulle hyvin soveltuvat alueet	48
11.3	Muut kalataloudellisesti merkitykselliset alueet	49
12.	Kalastustietojen ja kalakantojen tilan seurannan järjestäminen	49
12.1	Eteläinen Suur-Saimaa	49
12.2	Vuoksi	50
12.3	Läntinen Pien-Saimaa	50
13.	Lähdeluettelo	50
14.	Liiteluettelo	51

1. Johdanto

Uudet kalatalousalueet aloittivat toimintansa vuonna 2019. Eteläisen Saimaan kalatalousalue muodostui entisistä Läntisen Pien-Saimaan ja Suur-Saimaan kalastusalueisiin kuuluneista vesialueista. Kalatalousalueen rajat vahvistettiin 13.12.2017 (VARELY/4631/5730/2017). Kalatalousalueen järjestäytymiskokous pidettiin kahdessa osassa 05.02.2019 ja 02.05.2019. Kalatalousalueen säännöt vahvistettiin kalatalousalueen yleiskokouksessa 05.02.2019. Sääntöjä muutettiin yleiskokouksen koollekutsumisen osalta 29.9.2020.

Kalatalousalueilla on kalastuslain 35 §:n mukainen velvoite laatia ja ottaa käyttöön alueellaan käyttö- ja hoitosuunnitelma. Suunnitelman avulla turvataan alueen kalavarojen kestävä ja monipuolinen tuotto ja käyttö ja edistetään vapaa-ajan sekä kaupallisen kalastuksen toimintaedellytyksiä.

Kalastuslain 36 §:ssä määritellään, että käyttö- ja hoitosuunnitelman tulee sisältää:

- 1) perustiedot vesialueiden ja kalakantojen tilasta
- 2) suunnitelma kalastuksen kehittämis- ja edistämistoimenpiteiksi ja näitä koskeva tavoitetila sekä ehdotus vapaa-ajankalastuksen yhtenäislupajärjestelmän kehittämiseksi
- 3) suunnitelma kalakantojen hoitotoimenpiteiksi
- 4) ehdotus vaelluskalojen ja uhanalaisten kalakantojen elinkierron sekä muun biologisen monimuotoisuuden turvaamiseksi tarpeellisista toimenpiteistä
- 5) ehdotus tarvittaviksi kalastuksen alueellisiksi säätelytoimenpiteiksi
- 6) ehdotus omistajakorvausten jakamisesta
- 7) kalataloudellisesti merkittävien alueiden sekä kaupalliseen kalastukseen ja kalastusmatkailuun hyvin sopivien alueiden määrittäminen
- 8) kaupalliseen kalastukseen hyvin soveltuvien alueiden kaupalliseen kalastukseen soveltuvien pyydysten määrittäminen
- 9) suunnitelma kalastustietojen seurannan ja kalastuksenvalvonnan järjestämiseksi

Suunnitelmaa laadittaessa on otettava huomioon valtakunnalliset strategiat. Tällaisia ovat kalatiestrategia ja kansallinen rapustrategia. Eteläisen Saimaan käyttö- ja hoitosuunnitelmassa on lisäksi huomioitava Järvilohistrategia (Kaijomaa ym. 2003), Saimaannierian toimenpideohjelma (Hyytinen ym. 2006), Saimaannorpan suojelemiseksi asetetut määräykset ja Vuoksen vesistöalueen järvitaimenkantojen toimenpideohjelma (Takkunen ym. 2018).

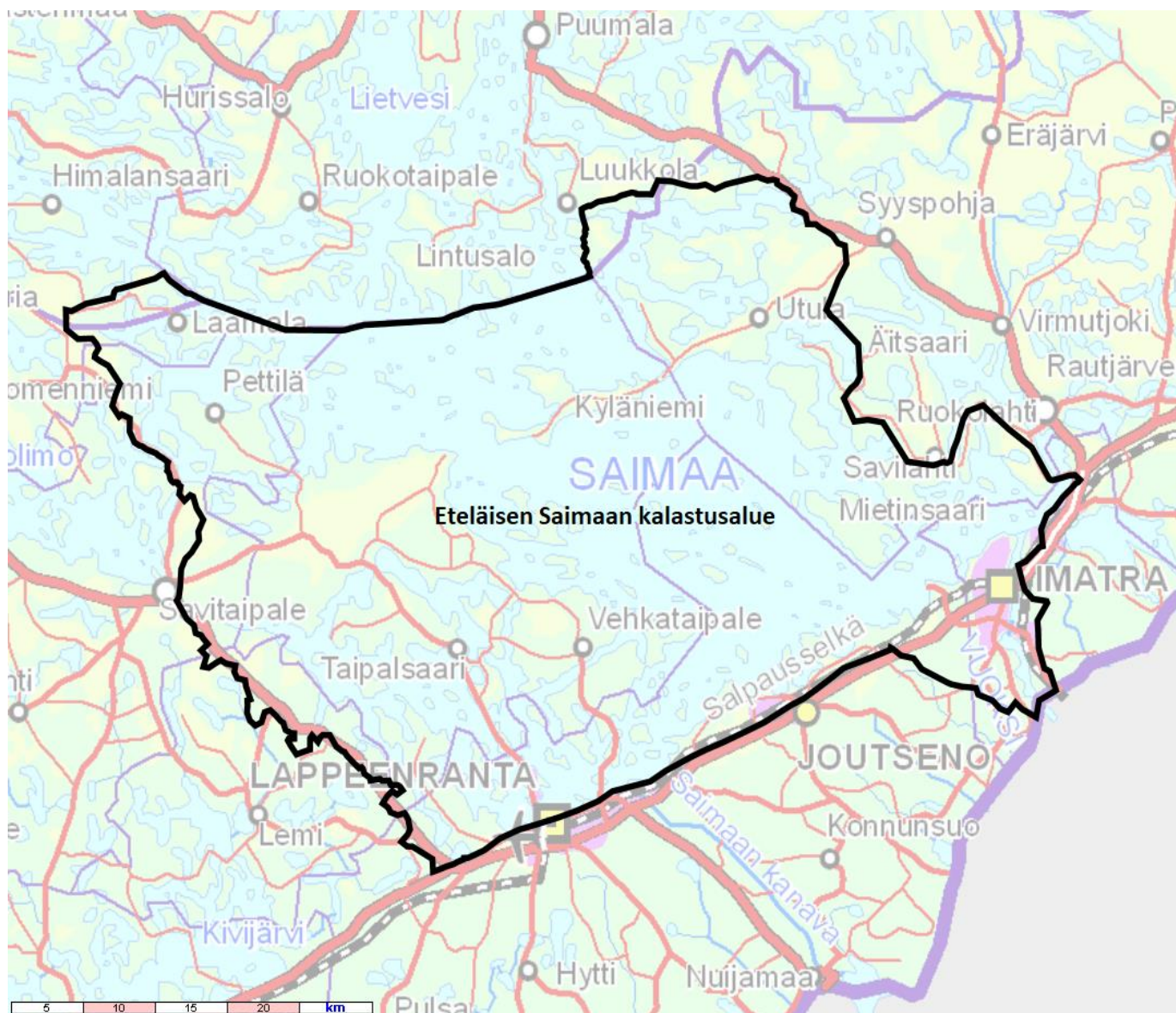
Suunnitelmaa laadittaessa on kuultu alueen vesialueen omistajia, järjestöjä ja muita sidosryhmiä.

Tämä suunnitelma on laadittu vuosiksi 2020-2030. Sitä voidaan päivittää tarvittaessa esim. omistajakorvausten tai kalastuksen säätelyn osalta kesken suunnittelukauden, mikäli tilanteet sitä vaativat. Esityksen muutoksesta voi tehdä joko kalatalousalue tai ELY-keskus.

Käyttö- ja hoitosuunnitelman laatimiseen on saatu kalastonhoitomaksuvaroja Varsinais-Suomen ELY-keskukselta.

Eteläisen Saimaan kalatalousalueen käyttö- ja hoitosuunnitelman ovat laatineet Lauri Lehtola ja Tomi Menna. Kalatalousalueen yleiskokous on hyväksynyt suunnitelman kokouksessaan 1.12.2021 ja päättänyt lähettää sen hyväksyttäväksi Varsinais-Suomen ELY-keskuksella.

2. Alueen perustiedot

Kuva 2. Eteläisen Saimaan kalatalousalueen kartta (etelaisen-saimaan-kalatalousalue.fi).

Kalatalousalueen raja kulkee lännessä Lappeenrannan ja Lemmin välillä, etelässä kalatalousalue rajoittuu Salpausselkään, pitäen sisällään myös Imatralla sijaitsevan Vuoksen. Pohjoisessa raja kulkee 15-20 km päässä Puumalasta etelään rajaten alueen ulkopuolelle mm. Himalansaaren, Lintusalon ja Kyllölän.

Yhteislupa-alueita kalatalousalueella on neljä (4): Suur-Saimaa, Pien-Saimaa, Vuoksi ja Lappeenrannan kaupungin kalavedet (seisovat pyydykset)

Eteläisen Saimaan kalatalousalue käsittää seuraavat ominaisuuksilta toisistaan selkeästi erottuvat alueet: Eteläinen Suur-Saimaa, Läntinen Pien-Saimaa ja Vuoksi. Eteläisen Saimaan käyttö- ja hoitosuunnitelmassa käsitellään näitä kolmea vesialuetta omina kokonaisuuksina.

Eteläisen Saimaan kalatalousalueen vesipinta-ala on n. 89.000 ha.

Eteläinen Suur-Saimaa on Eteläisen Saimaan kalatalousalueen suurin vesialue ja vesialueen pinta-ala on 621 km². Vesialue sijoittuu salpausselkämuodostelmien väliin (Iso -ja Pieni Salpausselkä). Vesitilavuus on 5,2 km³ ja keskisyyvyys 8,4 metriä (taso NN+75.10). Vuoksen valuma-alueen vedet virtaavat lähes kokonaan 2,5 km leveän Rastinvirran kautta Suur-Saimaalle. Lisäksi vesialue saa pientä täydennystä lännessä Läntiseltä Pien-Saimaan ja idästä Haapaveden vesialueilta. Eteläisen Suur-Saimaan alueella veden pääsääntöinen virtaus kulkee Vuoksen aiheuttaman virtauksen johdosta länsi-itä ja luode-kaakko- suuntaisena kohti Vuoksea. (I.E. Suomi, 2020.)

Eteläinen Suur-Saimaa on yleispiirteeltään monimuotoinen. Se muodostuu suurista selistä, (joita ovat mm. Ilkonselkä, Petraselkä, Kaidonselkä ja Mäntysaarenselkä) sekä saarien välisistä kapeikoista ja lahdelmista. Läntinen osa ja Vuoksen niska-alue ovat rikkonaisia eikä suuria selkiä ole.

Eteläisen Suur-Saimaan vesi on luontaisesti humusväritteistä ja niukkaravinteista. Alueen vesistötarkkailussa on todettu happitilanteen olleen hyvä koko vesimassassa ja kokonaisravinnearvot ovat olleet ominaisia karulle vesistölle. Alueeseen kohdistuu paperiteollisuuden jätevesikuormitusta Lappeenrannan alueella UPM kymmene Oyj Kaukaan tehtaalta, Joutsenon alueelta Oy Metsä Board Oyj Joutsenon, Metsä Fibre Oy Joutsenon ja Kemira Chemicalsin tehtailta sekä Joutsenon Oravanharjun yhdyskuntajätevesipuhdistamolta ja Stora Enso oyj:n Honkalahden sahalta. (I.E. Suomi, 2020.)

Läntinen Pien-Saimaa sijaitsee Vehkataipaleen tien länsipuolella. Vesialueen pinta-ala, Maavesi mukaan lukien, on 122 km² ja keskisyyvyys 4,7 m. Maaveden pinta-ala on 14,8 km² ja keskisyyvyys 2,2 m. Läntiseltä Pien-Saimaalta voidaan erottaa viisi yli kuuden metrin syvyistä selkääluetta. Sunisen- Piiluvan ja Niemisenselällä vesisyyvyys on 6-10 m, Riutanselällä ja Vehkasalonselällä 10-15 m.

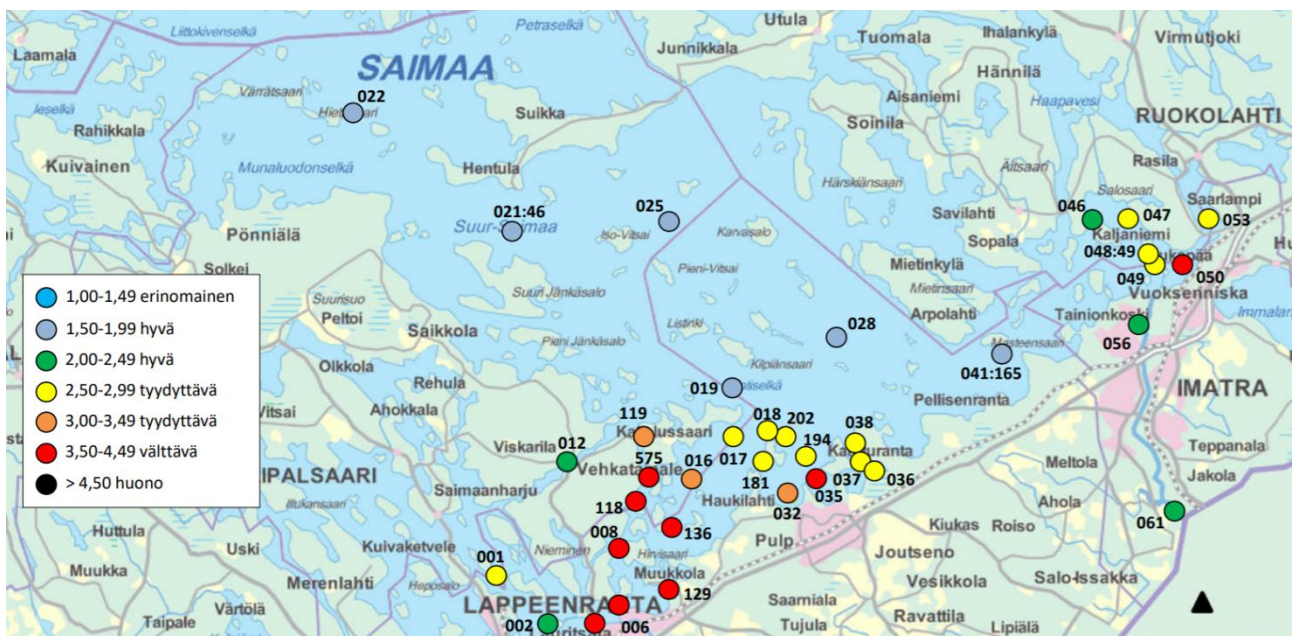
Läntinen Pien-Saimaa on selkeästi hajakuormitteinen vesistö, johon vaikuttavat metsätalous, maatalous, haja-asutus, turvetuotanto sekä Lappeenrannan edustalla hulevedet. Läntisen Pien-Saimaan itäisten osien vedenlaatuun vaikuttavat myös Kaukaan tehtaiden puhdistetut jätevedet. (Karels A. 2018.)

Läntisen Pien-Saimaan ja Eteläisen Suur-Saimaan välille on rakennettu kaksi pumppaamaa, Vehkataipaleelle (1937) ja Kivisalmeen (2015). Vehkataipaleen pumppu siirtää Eteläisen Suur-Saimaan hyvälaatuista vettä Läntiselle Pien-Saimaalle. Vehkataipaleen pumppulaitoksen ansiosta

Kivisalmi on luontaisesti matala ja kapea salmi. Salmeen louhittiin seitsemän (7) metriä syvä vesikanava ja pumppulaitos siirtää tehokkaasti Kivisalmen itäpuolelta parempilaatuista vettä Piiluvanselälle ja Kivisalmen länsipuoleiselle Pien-Saimaalle.

Vuoksi on Eteläisen Saimaan kalatalousalueen ainoa erityisvirkistyskalastuskohde, joka on lisäksi kalastettavissa ympäri vuoden, lukuun ottamatta paikallista syysrauhoitusta lohikalojen lisääntymisen turvaamiseksi. Vuoksi on Eteläisen Saimaan kalatalousalueen ainut alue, jossa esiintyy vaelluskalojen luontaista lisääntymistä ja siksi otettava erityisesti huomioon käyttö- ja hoitosuunnitelmassa tarkoitettu ehdotus vaelluskalojen ja uhanalaisten kalakantojen elinkierron sekä muun biologisen monimuotoisuuden turvaamiseksi tarpeellisista toimenpiteistä

Pituutta Vuoksella on 150 km, josta Suomen puolella on 13 km. Vuoksen virta saa alkunsa Saimaan kaakkoisrannalta Vuoksenniskalta ja Vuoksen vesi laskee Venäjän Laatokkaan. Veden laatu on vaihdellut Vuoksessa hyvän ja tyydyttävän välillä. Kuormitusta Vuokseen Suomen puolella aiheuttaa voimakkaimmin sen alkupäässä Stora Enso Oyj:n Imatran tehdasalueen jätevedet. Lisäksi pistekuormittajia ovat lähempänä rajaa olevat Meltolan jätevedenpuhdistamo ja Ovakon terästehdas. (Luonnonvarakeskus, 2021)

Kuva 3. Eteläisen Saimaan kalatalousalueen vedenlaatu kesällä 2020. (I.E. Suomi. 2020)

2.1 Omistajarakenne

Eteläisen Saimaan kalatalousalueella on yhteensä 157 yhteisen vesialueen osakaskuntaa, yksityisiä vesialueita 20 (mm. Lappeenrannan kaupunki, Lappeenrannan seurakuntayhtymä, Tornator, Metsä Board). Lisäksi kalatalousalueen jäsenistöön kuuluu kaksi vapaa-ajankalastajien ja kaksi ammattikalastajien edustajaa. Käyttö- ja hoitosuunnitelman liitteessä 1 on lueteltuna osakaskunnat ja niiden sijainnit kartalla.

3. Eteläinen Suur-Saimaa

3.1 Kalakantojen tila

Eteläinen Suur-Saimaa on uhanalaisten Saimaan järvilohen ja järvitaimenen tärkeää syönnösaluetta. Lisäksi alueella esiintyy satunnaisesti Saimaan nieriää, joka on Puumalansalmen ja Vuoksenniskan välisellä alueella kokonaan rauhoitettu. Järvitaimenelle on lisääntymisalueita Partakoskella (varsinaiset lisääntymisalueet eivät kuulu Eteläisen Saimaan kalatalousalueeseen), lisäksi järvitaimenen lisääntymistä tapahtuu Vuoksella.

Eteläisen Suur-Saimaan kalakantojen tilaa on tutkittu pitkäjänteisesti liittyen Etelä-Saimaan kalataloudelliseen tarkkailuohjelmaan. Tarkkailuohjelma sisältää laajasti kalakantojen seuranta eri lajien suhteen pitäen sisällään mm. koetroolauksia alueella.

	Etelä-Saimaan koetroolauksien saalis		
	2001-2020		
	Kg/vuosi	Kg/tunti	%
Muikku (C. albula)	3994,8	83,9	70,4
Hottamuikku (0+ vuotta)	920,1	19,6	17,3
Siika (C. lavaretus)	119,6	2,2	1,7
Ahven (Perca fluviatilis)	184,0	3,6	2,8
Särki (Rutilus rutilus)	74,4	1,3	0,9
Salakka (Alb. Alburnus)	225,8	4,3	2,9
Kuore (Osm. Eperlanus)	77,0	1,7	1,1
Kuha (St. Lucioperca)	86,1	1,9	1,8
Kiiski (Gymn. Cernuus)	0,5	0,0	0,0
Järvitaimen (Salmo trutta)	38,0	0,8	0,8
Lahna (Abramis brama)	12,1	0,3	0,2
Hauki (Esox lucius)	14,1	0,3	0,2
Järvilohi (Salmo salar)	10,1	0,2	0,2
Miekkasärki (P. cultratus)	0,7	0,0	0,0
Nieriä (Salvelinus alpinus)	0,4	0,0	0,0
Yhteensä	5757,7	119,9	100,0

Kuva 4. Eteläisen Suur-Saimaan koetroolauksien saalis vuosina 2001-2020. Keskiarvoina kokonaissaalis (kg/vuosi) ja yksikkösaalis (kg/tunti) ja prosentuaalinen osuus kokonaissaaliista (%). Vuosittaiset troolaukset suoritetaan samoilta alueilta saman kestoisin. (Karels A. 2021)

Koetroolauksen perusteella selkeästi yleisin saaliskala Eteläisen Suur-Saimaan alueella on muikku, muita yleisimpiä kalalajeja ovat: salakka, ahven, kuha, kuore, särki, järvitaimen, hauki. Koetroolaukset osoittavat myös järvilohen vähäistä esiintymistä ja korostaa sen uhanalaisuutta.

Eteläisellä Suur-Saimaalla harjuksen uhanalaisuusluokka on silmälläpidettävä ja alamitta on 35 cm. Harjus on alueella rauhoitettu alueella 1.4.-31.5. Kanta on nykyisin varsin heikko ja vaatii jatkuvia hoitotoimenpiteitä. (jarvilohi.fi)

Osakaskunnat ovat asettaneet alueellisia pyyntirajoituksia koskien harjuksen lisääntymisalueita. Kevätkutuisena harjus hyötyy norpan suojelemiseksi asetetuista verkkorajoituksista.

Kuha

Kuhaa esiintyy luontaisesti koko Eteläisen Suur-Saimaan alueella ja kuhakannat ovat vahvistuneet vesien rehevöitymisen ja lämpenemisen myötä. Vapaa-ajankalastajien kuhasaaliin keskiarvo oli vuonna 2020 0,44 kg/pyyntipäivä (kalaluvat-etelakarjala.fi).

Järvitaimen

Eteläisellä Suur-Saimaalla suoritetuissa koetroolauksissa saaliit olivat vuosina 2001-2019 keskiarvona 0,8 kg/vetotunti, esim. vuonna 2019 järvitaimenia esiintyi koetroolisaaliissa Haukiselällä 3 kpl, Kätksaarella 1 kpl (0,5kg/vetotunti) , Tiurun/Hetonselällä 1 kpl (0,1 kg/vetotunti), Kaidonselällä 3 kpl (0,8 kg/vetotunti), Mäntyselällä 9 kpl (1,6kg/vetotunti) ja Karhonselällä 1 kpl (0,4 kg/ vetotunti). Muilta alueilta ei saatu järvitaimenta vuonna 2019. Yhteensä saatiin vuonna 2019 18 kpl järvitaimenta, joista 14 oli alamittaisia. Kaikki kalat oli rasvaeväleikattuja (A. Karels 2020). Kalatalousalueen järvitaimenkanta on säädeltyä kalastusta kestävällä tasolla. On kuitenkin huomioitava, että osittain saaliit ovat runsaiden istutusten ansiosta. Vapaa-ajankalastajien järvitaimensaaliin keskiarvo oli vuonna 2020 0,13 kg/ pyyntipäivä. (kalaluvat-etelakarjala.fi)

Järvilohi

Vuosina 2001- 2019 koetroolauksen mukaan järvilohen saalis oli 0,2 kg/vetotunti esim. vuonna 2019 järvilohia esiintyi koetroolisaalissa Haukiselällä 1 kpl (0,9kg/vetotunti), Tiurun/Hetonselällä 1 kpl, Mäntyselällä 1 kpl (0,2kg/vetotunti), Kätksaarella 1kpl (0,6kg/vetotunti). Muilta alueilta ei järvilohi saatu vuoden 2019 koetroolauksissa. Vuonna 2019 saatiin yhteensä 4 kpl rasvaevä leikattuja järvilohia, joista kaksi kappaletta oli alamittaisia ja kaksi oli mittakaloja. (A.Karels 2020)

Vapaa-ajankalastajien järvilohisaaliin keskiarvo oli vuonna 2020 0,31 kg/ pyyntipäivä. (kalaluvat-etelakarjala.fi)

Järvilohikanta on Eteläisellä Suur-Saimaalla heikko. Alueen järvilohikanta on istutusten varassa ja suojelemiseksi on tehty lainsäädännöllisiä toimenpiteitä alueella.

3.1.1 Rapu

Alun perin alueella on esiintynyt harva jokirapukanta ja täplärapua on alettu siirtoistuttaa 1990-luvun alkupuolella. Vuoden 2006 jälkeen rapukanta heikkeni rapuruton myötä ja nykypäivänä kanta on voimistunut ja vieraslajia pyritään poistamaan vesistöstä ravustamalla.

Täplärapua aloitettiin siirtoistuttamaan, koska jokirapukanta oli heikko 1990- luvun alkupuolella, sen myötä täplärapukanta levittäytyi koko kalatalousalueelle. Siirtoistutusten vaikutuksesta jokirapukanta heikkeni ja nykyään pyritään pyytämään vieraslajia pois vesistöstä. (Tiitinen V. 2010).

Alueen täplärapukanta leviää rajusti ja vieraslaji vaikuttaa nykyään kalastukseen haitallisesti vahingoittaen pyydyksiä tarttumalla niihin ja lisäksi on havaintoja rapujen vahingoittamista saaliskaloista varsinkin pohjaverkkopyynnin yhteydessä.

Täplärapukannat ja niiden saaliit ovat paikoitellen runsaat, mutta niissä esiintyy runsaita vaihteluita vuodesta toiseen, osittaiset tai kokonaiset kannan romahtamiset sekä tautitilanteen vaihtelut ovat tyypillisiä. (J.Jussila 2020) Täplärapukantoja vaivaa Eteläisen Saimaan kalatalousalueella paikoitellen voimakas rapurutto infektoituminen sekä pyrstöjalkatautia esiintyy runsaasti, nämä pienentää niiden taloudellista arvoa.

Eteläisen Saimaan alueella on toteutettu laaja täpläravun seuranta- hanke liittyen Eteläisen Saimaan kalataloustarkkailuohjelmaan. Raportti täpläravun seuranta hankkeesta on luettavissa Etelä-Karjalan kalatalouskeskuksen sivuilta. Raportista voidaan todeta täplärapusaaliiden voimakas kehittyminen 2000- luvulta alkaen täpläravun levittäytyessä ja lisääntyessä alueella. Viimevuosien aikana täplärapusaaliit on vakiintunut vuosittain samaan tasoon. Täplärapukantoja tulee jatkossa pitää kurissa tehostamalla ja helpottamalla pyyntiä. (ks. kohta 8.2 ja 12)

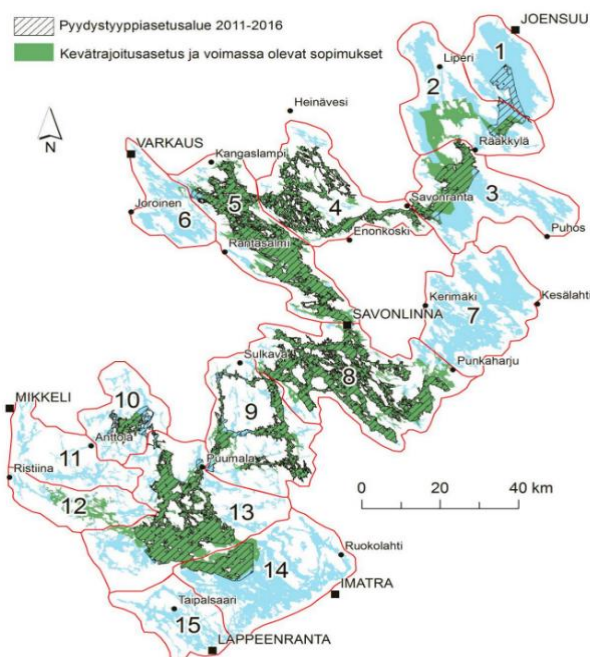
3.2 Vapaa-ajankalastajien ja ammattikalastajien saaliit

3.2.1 Vapaa-ajankalastus

Vapaa-ajankalastuksen määrää ja saaliita Eteläisellä Suur-Saimaalla on arvioitu kalaluvat-etelakarjala.fi -luvanmyyntipalvelusta saatujen lupamyyntilukujen ja saalisilmoitusten perusteella. Yhteensä pyyntipäiviä vuonna 2020 2655 päivää ja kokonaissaalis oli 2242 kg, yksikkösaalis oli 0,84kg/pyyntipäivä.

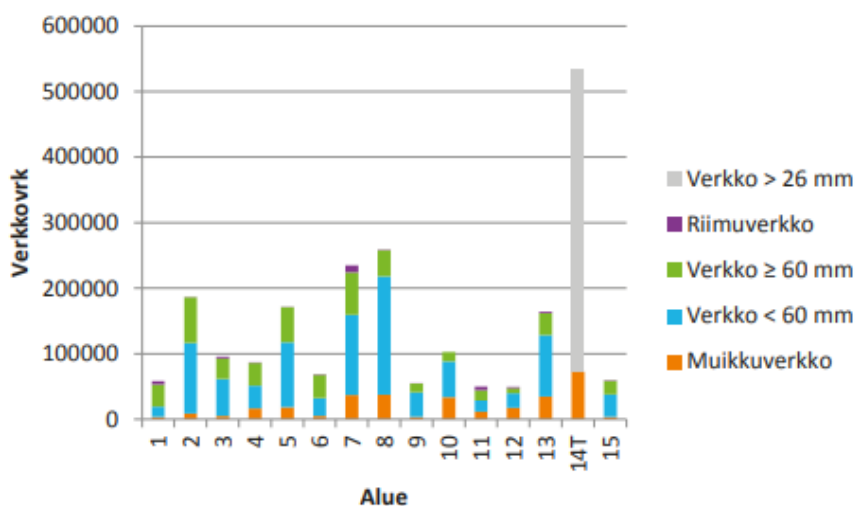
Eteläisellä Suur-Saimaalla vapaa-ajankalastajien saalis on koostunut pääasiassa (80 %) muikusta. Loput 20 % saaliista on ollut kuhaa (10 %), ahventa (5 %), järvitaimenta (4%) ja järvilohia 1 %. (kalaluvat-etelakarjala.fi)

Lisäksi Vapaa-ajankalastusta on tutkittu myös vuosina 2014-2015 (Kolari ym. 2018). Tässä selvityksessä tutkittiin vapaa-ajankalastusta ns. norppa-alueella.

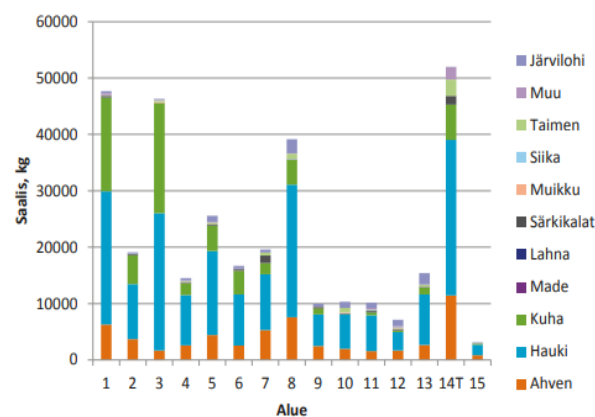
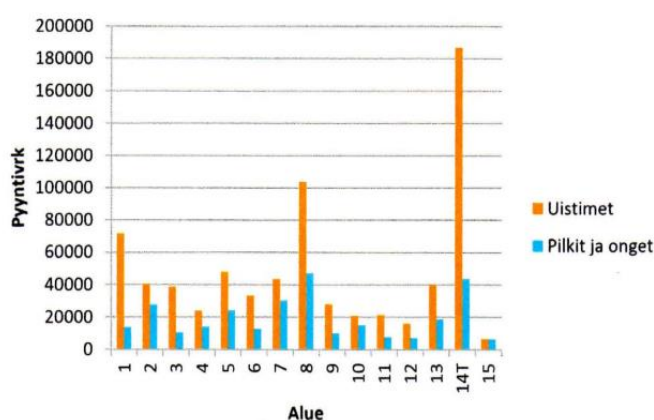
Kuva 5. Vapaa-ajankalastusselvitys Saimaalla tutkimusalue. Alue 14: Suur-Saimaa ja alue 15: Pien-Saimaa. (Kolari ym. 2018)

Verkkokalastus todettiin tässä tutkimuksessa suosituksi kalastustavaksi Eteläisen Suur-Saimaan alueella, joskin se on tutkimuksen mukaan vähenemässä. Tässä tutkimuksessa Eteläinen Suur-Saimaa oli Saimaan suosituinta verkkokalastusalueutta ja suosituimpia olivat muikkuverkko ja alle 26 mm verkko. Verkkokalastuksen suosion vähenemisen syiksi tulevaisuudessa arvioitiin mm. norpparajoitukset ja nykytrendi. (Kolari ym. 2018)

Kuva 6. Verkkokalastusvuorokausien määrä verkkotyypeittäin ja alueittain. 14: Eteläinen Suur-Saimaa. (Kolari ym. 2018)

Uistinkalastuksen pyyntipäiviä alueelle kertyi selvityksen mukaan noin 182000. Pilkki- ja onkivuorokausia kertyi hieman yli 40000. Saimaan alueella aktiivikalastus oli suosituinta Eteläisellä Suur-Saimaalla.

Kuva 7 ja 8. Vapakalastusvälineiden käyttö alueittain ja Uistinsaalet (kilomäärä ja lajit). 14: Eteläinen Suur-Saimaa (Kolari ym. 2018).

3.2.2 Ammattikalastus

Alueella toimii yhteensä 32 ammattikalastajaa, joista 9 on ryhmässä 1 ja 23 on ryhmässä 2.

Ammattikalastukselle tärkeimpiä alueita Eteläisellä Suur-Saimaalla ovat alueen aavat selät, joita ovat mm. Kyläniemen pohjoispuolella Petraselkä ja Mäntysaarenselkä ja eteläpuolella Ilkonselkä.

Pyydyksinä ammattikalastajilla on trooli, verkko, kesänuotta, talvinuotta, rantarysä ja merta. Tärkeimpinä saalislajeina ovat muikku ja suomukala. (Tuomainen M. 2011)

Trooli on ammattikalastajien tärkein pyyntiväline.

Trooli kg 2016	Trooli kg 2017	Trooli kg 2018	Trooli kg 2019	Trooli kg 2020
Ahven 400	Ahven 170	Ahven 738	Ahven 94	Ahven 47
Hauki 147	Hauki 0	Hauki 55	Hauki 217	Hauki 181
Hottamuikku 2380	Hottamuikku 3520	Hottamuikku 1731	Hottamuikku 3870	Hottamuikku 860
Kuha 374	Kuha 65	Kuha 267	Kuha 227	Kuha 196
Kuore 4800	Kuore 0	Kuore 3558	Kuore 72	Kuore 0
Lahna 110	Lahna 179	Lahna 580	Lahna 124	Lahna 32
Järvilohi 14	Järvilohi 0	Järvilohi 13	Järvilohi 0	Järvilohi 0
Muikku 128200	Muikku 143850	Muikku 166988	Muikku 179920	Muikku 60940
NA 299	NA 169	NA 364	NA 235	NA 136
Siika 1370	Siika 340	Siika 111	Siika 114	Siika 32
Särki 2890	Särki 190	Särki 9230	Särki 42	Särki 0
Järvitaimen 97	Järvitaimen 95	Järvitaimen 76	Järvitaimen 17	Järvitaimen 62

Muut (verkot + nuotta 2016)	Muut (verkot + nuotta 2017)	Muut (verkot + nuotta 2018)	Muut (verkot + nuotta 2019)	Muut (verkot + nuotta 2020)
47112	54033	84918	52603	37651

	Rapu kpl 2016	Rapu kpl 2017	Rapu kpl 2018	Rapu 2019		Rapu kpl 2020
jokirapu	170	180	318	382		
Täplärapu		37148	67649	62374		35440

Kuvat 9, 10 ja 11. Vuosien 2016-2020 troolisaalis kiloina (kg), muiden pyydyksien (verkot ja nuotta) saaliit kiloina (kg) ja Rapusaaliit kappalemäärinä. (Luonnonvarakeskus)

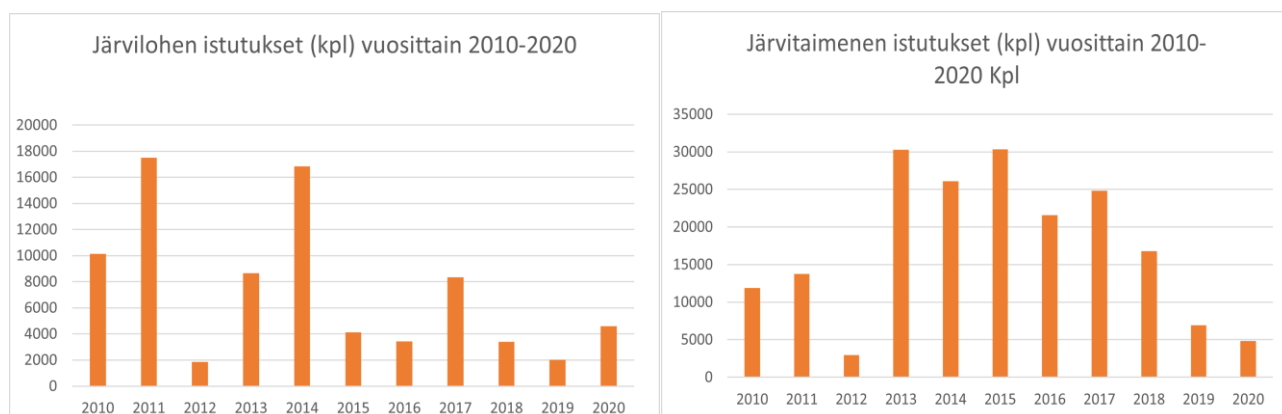
3.3 Kalakantojen hoito ja muut toimenpiteet

3.3.1 Istutukset

Eteläisellä Suur-Saimaalla on istutettu vuosina 2010-2020 kuhaa, planktonsiikaa, kirjolohta, harjusta, nieriää, järvilohia ja järvitaimenta.

Istutuksia alueelle suorittavat ja kustantavat osakaskunnat ja kalatalousalue. Kalatalousvelvoitteita Eteläiselle Suur-Saimaalle suorittavat Vapo Oy, UPM Kymmene Oyj, Stora Enso Oyj ja Oy Metsä Botnia Ab, joista osa suoritetaan istutuksina.

Kaavio 2 ja 3. Järvilohen ja taimenen istutukset (kpl) vuosittain 2010-2020. (VARELY)

Järvilohia ja järvitaimenta on istutettu Eteläisellä Suur-Saimaalla 1-3 vuotiaina. Järvilohien ja taimenten istutusmääriin on vaikuttanut viime vuosina poikasten saatavuus. Vesihome on aiheuttanut ongelmia kalanviljelyssä ja poikasten saatavuus on viime vuosina ollut suorastaan heikko.

Järvilohen istutusmäärät olivat vuosina 2011 ja 2014 suurimmillaan, 17499 ja 16849 kappaletta.

Järvitaimenen istutusmäärät olivat vuosina 2013 ja 2015 suurimmillaan, 30293 ja 30363 kappaletta.

Huom! Istutusmäärät eivät ole laskeneet niin suuresti, kuin saatavilla olevat tilastot antavat ymmärtää. Osakaskunnat/ kalatalousalue ovat ilmoittaneet tehdyt suoraan maa- ja metsätalousministeriön Sähi- sovellukseen. Järjestelmässä istuttajat itse suorittavat istutuksien

tallentamisen järjestelmään. Järjestelmän käyttöönotossa on ollut havaittavissa puutteita, eikä kaikkia istutuksia ole tallennettu järjestelmään. Eteläisen Saimaan kalatalousalueen ja alueen osakaskuntien istutusmäärissä ei ole tapahtunut suuria muutoksia vuosiin 2015-2017 verraten. (Luonnonvarakeskus. 2021)

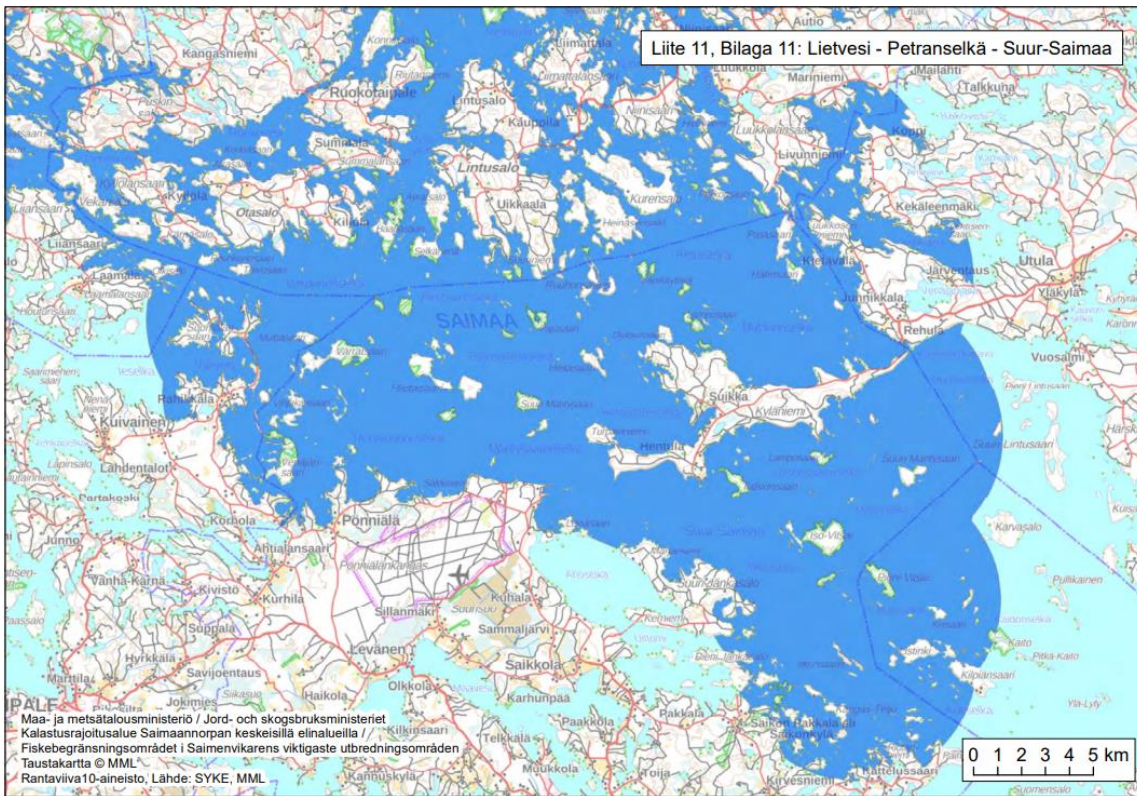
3.3.2 kalastuksen järjestäminen

Eteläisellä Suur-Saimaalla kalastuksen järjestämisestä vastaa osakaskunnat ja muut vesialueen omistajat. Kalatalousalueella on kalastuslaissa määritelty rooli kalastuksen järjestämisessä ja siihen liittyvissä toimissa. Osakaskunnat ja kalatalousalue ovat myös vastanneet alueen lupienmyynnistä ja valvonnasta. Kalastuksen järjestämisen helpottamiseksi Eteläisellä Suur-Saimaalla on perustettuna yhtenäinen ja laaja viehekalastuksen yhteislupa-alue.

Eteläisen Saimaan kalatalousalueella on käytössä oma lupamyyntijärjestelmä kalaluvat-etelakarjala.fi -sivustolla, jossa on karttapohjalla ovat yhteislupa-alueen rajat ja erikseen luettavissa yhteislupa-alueen säännöt / rajoitukset.

Kalastusta on järjestetty valtakunnallisten strategioiden (lueteltu luvussa 8.2). Kalastusta järjestettäessä on otettu huomioon Saimaannorpan suojeluun liittyvät kalastusrajoitukset. Eteläinen Suur-Saimaa on Saimaannorpan luontaista elinaluetta ja keväisin alueella on verkkokalastuskieltoalueita, joita määrittelevät maa- ja metsätalousministeriö ja vapaaehtoisesti osakaskunnat. Ajantasaiset rajoitukset löytyvät valtioneuvosten verkkosivuilta.

Kesäkuukausina (kesä-elokuu) alueella on järvilohi (mukaan lukien rasvaeväleikatut) rauhoitettu kalastukselta. Kesäisen rauhoituksen lisäksi alueella on rajoitettu päivittäinen saaliskiintiö järvilohella (1 kpl / kalastaja). Lisäksi Eteläisen Suur-Saimaan alueella on kalastusrajoituksia harjuksen lisääntymisen turvaamiseksi, myös keväiset norpan suojeluun kohdistuneet keväiset kalastuksen sääntelytoimenpiteet edesauttavat harjuksen lisääntymistä.

Kuva 12. Eteläisen Suur-Saimaan saimaannorpan suojelemiseksi asetettu kalastusrajoitusalue. (valtioneuvosto.fi)

Eteläisellä Suur-Saimaalla kalastus on kiellettyä Vehkataipaleen pumppulaitoksen välittömässä läheisyydessä.

Pien-Mäntysaari, on alle 55 mm solmuvälin verkot kielletty 100 metriä rannasta ja Virranluodot alle 55mm solmuvälin verkot kielletty 100 metriä rannasta (Saikkola). Satamon ja Ylä- ja Ala-Lylyn ranta-alueilla on alle 55mm solmuvälin verkot kielletty (Jänhiälä)

Lisäksi Iso-Mäntysaari (Saikkola), Pajusaari ja Haikonluodot (Sammaljärvi) 100 metriä lähempänä rantaa on ollut kaikenlainen kalastus kielletty.

Norpan suojelemiseksi asetetut kalastusrajoitukset **ks. luku 8.2.1.**

Kalastus on vastannut vuoden 2020 loppuun asti voimassa olleen Suur-Saimaan kalastusalueen käyttö- ja hoitosuunnitelmaa, mikä on noudattanut sen aikaisia ohjeistuksia ja sisältänyt mm. seuraavat pyydysyksiköintisuositukset (ks. kuva 13).

KALASTUSMUOTO	VAIKUTUS KALASTOON	KALOJEN VAPAUTUS ELÄVÄNÄ	PYYDYS- YKSIKÖINTI
Onki ja pilkki	ahven/särki	kyllä/osittain	0
Viehe/uistin	petokalat	kyllä/osittain	1
Matosiima	särki/ahven/lahna petokalat	ei	1
Isku-/syöttikoukut . koukut (1 kpl)	petokalat	ei	2
Täkysiima . koukut (50 kpl)	petokalat	ei	5
Katiska/tiheä . 13 mm	Kaikenlainen kalasto	kyllä	1
Katiska/harva . yli 19 mm	kaikenlainen kalasto -ei pieniä yksilöitä	kyllä	1
Rysä/täystiheä	kaikenlainen kalasto -ei pieniä yksilöitä	kyllä	2
Muikkuverkko	pienet kalat	ei	2
Harva verkko . silmäkoko > 55 mm . korkeus 3m ja alle	petokalat, lahna	ei	3
Harva verkko . silmäkoko 25 -54 mm . korkeus 3 m ja alle	petokalat keskenkasvuiset yksilöt	ei	5
Reissupaulanuotta . reissupaulat . täystiheä	kaikenlainen kalasto	kyllä	5
Muikkunuotta	muikku -särkikala jää pyytämättä	kyllä	20
Trooli	kaikenlainen kalasto	kyllä	50
Rapumerta (1 kpl)	passiivinen	kyllä	1

Kuva 13. Suur-Saimaan kalastusalueen käyttö- ja hoitosuunnitelman pyydysyksiköintisuositukset 2010-2020. (Tiitinen V. 2010)

3.3.3 Valvonta

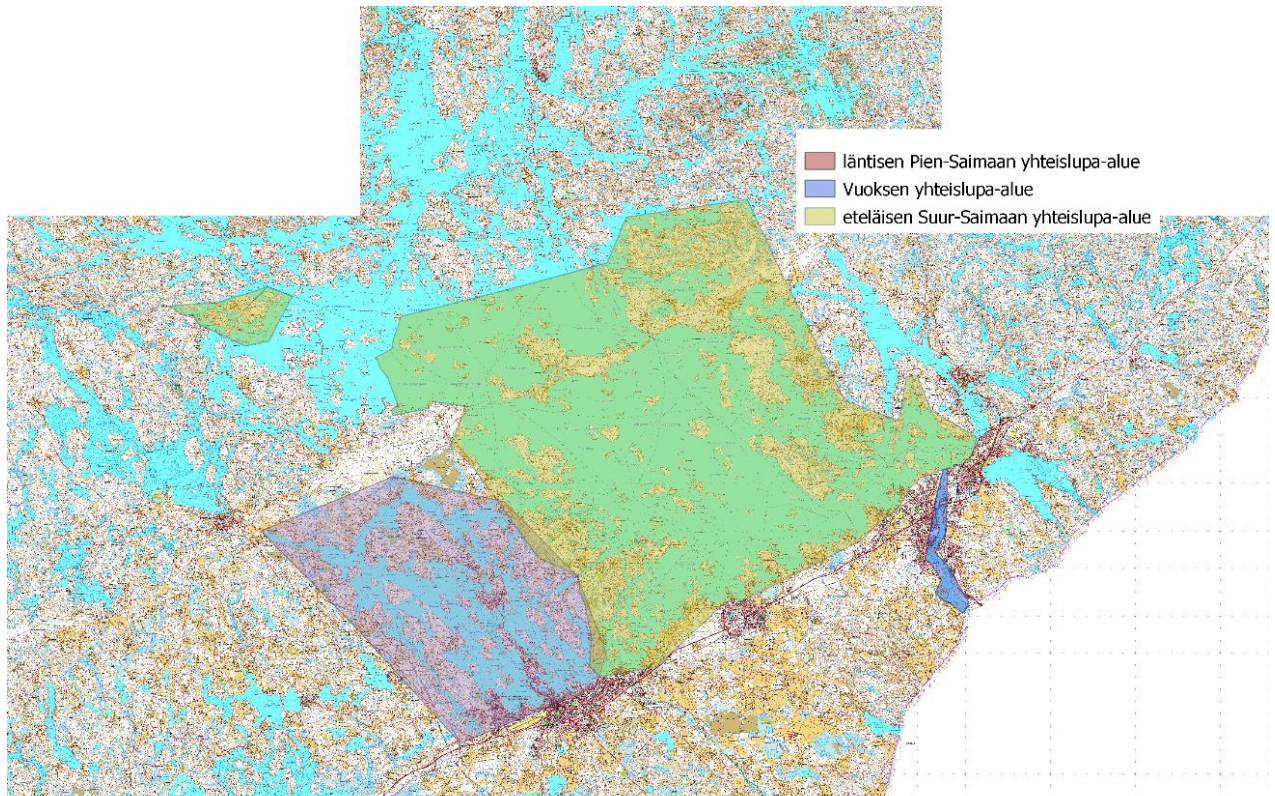
Valvonnan kannalta tärkeitä kohteita ovat saimaannorpan, järvilohen, järvitaimenen ja nieriän takia asetetut kalastusrajoitukset ja määräykset. Luonteeltaan valvonnan tulee olla ohjaavaa ja siinä tulee noudattaa toimeksiantajan asettamia ohjeita.

Kalastuksenvalvontaa on toteutettu Eteläisellä Suur-Saimaalla kalatalousalueen ja osakaskuntien toimesta. Keväistä norpparajoitusvalvontaa suoritetaan yhteistyössä Metsähallituksen kanssa Suur-Saimaan norppavesillä. Kalatalousalueen toteuttamasta valvonnasta on raportti luettavissa kalatalousalueen verkkosivuilla.

Kalastuksenvalvontaa on toteutettu kalastuslain määrittämällä tavalla.

3.4 Yhteislupa-alue

Alueella on viehekalastusyhteislupa-alue, joka helpottaa alueen kalastuksen järjestämistä. Viehekalastuslupa oikeuttaa kuudella vavalla vetouistelemisen (+kalastonhoitomaksu/vapa). Alue on perustettu kalastuksen järjestämisen helpottamiseksi. Luvanmyyntiä on keskitettyä verkkoon ja paikallisiin luvanmyyntipisteisiin.

Kuva 14. Eteläisen Saimaan kalatalousalueen Yhteislupa-alueet (eteläinen Suur-Saimaa, läntinen Pien-Saimaa ja Vuoksi) (maanmittauslaitos)

4 Läntinen Pien-Saimaa

4.1 Kalakantojen tila

Läntisen Pien-Saimaalla vuonna 2012 suoritetuissa koetroolauksissa runsain saalis oli muikku (osuus saaliista 38,4 %). Lisäksi valtalajeina oli kuore, ahven, kuha ja lahna.

Läntisellä Pien-Saimaalla on myös suoritettu koeverkkokalastuksia (viimeisin 2018). Alueella on suoritettu myös hoitokalastuksia. Valtalajeina näissä on esiintynyt ahventa, kiiskeä, särkeä, lahnaa ja salakkaa.

Läntisen Pien-Saimaan kalastorakenne on hyvin tyypillinen reheville ja matalille vesialueille. Särkikalat esiintyvät paikoin runsaina populaatioina, populaatioitten runsaus aiheuttaa kasvun hidastumista. Tämä näkyy myös paikoitellen Pien-Saimaan ahvenpopulaatioissa.

Läntisen Pien-Saimaan kalaston ekologinen tila on parantunut viimeisen kymmenen vuoden aikana ja kalaston ekologinen tila alueella on vuoden 2018 NORDIC-koeverkkokalastuksen tulosten perusteella parantunut. Ahventen %- osuus on saaliista kasvanut ja etenkin petoahvenien (>15 cm) määrä on lisääntynyt (35 %). Hoitokalastuksilla on mitä ilmeisimmin ollut vaikutusta saalismuutoksiin.

Kalakantojen tilasta tarkempaa tilastointia löytyy läntisen Pien-Saimaan käyttö- ja hoitosuunnitelmasta 2010-2020. (Tiitinen V.2010)

NORDIC- koeverkkosaaliit

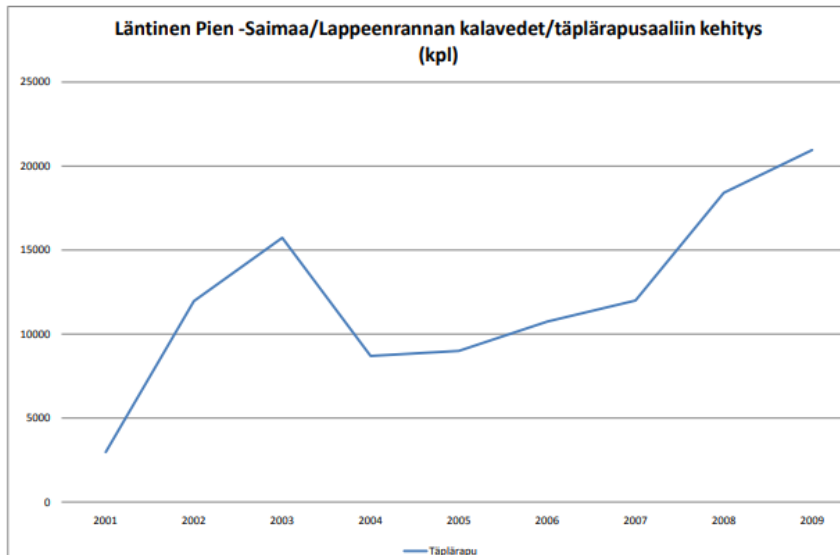
	2009		2018	
		Ekol. Luokka		Ekol. Luokka
Lajeja (kpl)	10		9	
Yksikkösaalis (g/verkko)	2140	välttävä	1228	hyvä
Yksikkösaalis (kpl/verkko)	107	välttävä	59	hyvä
Ahvenen osuus (%)	46		56	
Petoahvenien osuus (%)	11		35	
Petokalojen osuus (%)	16		42	
Särjen osuus (%)	30		26	
Särkikalojen osuus (%)	47	välttävä	34	hyvä

Kuva 15. Sunisen, - ja Piiluvanselän, Riutanselän ja Maaveden NORDIC-koeverkkotulosten vertailua vuosien 2009 ja 2018. (Karels A. 2018)

4.1.1 Rapu

Läntiselle Pien-Saimaalle on aloitettu täplärapuistutukset vuonna 1994. Täplärapukannat ovat tällä hetkellä vahvoja alueen keski- ja eteläosissa.

Alueen täplärapukannoissa esille tullut rapurutto heikensi rapukantaa väliaikaisesti, ja tämän jälkeen kanta on alkanut asettua vakiintuneelle tasolle. (J. Jussila 2017)

Kuva 16. Täplärapusaaliin kehitys (kpl) Lappeenranta kalavesillä vuosina 2001-2009. (Tiitinen V. 2010)

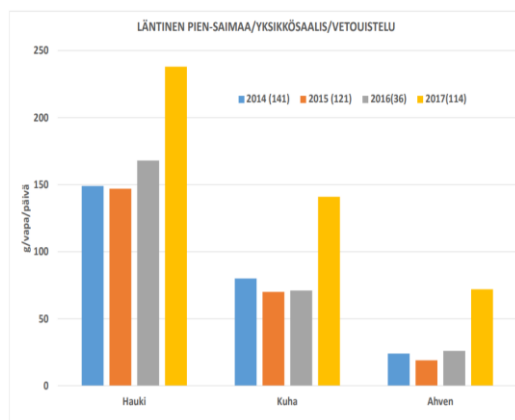
4.1.2 Vapaa-ajankalastajien saalis

Vapaa-ajankalastuksen määrää ja saalista on arvioitu vuosina 2018-2019 lupamyyntipalvelusta kalaluvat-etelakarjala.fi palvelusta noudetuista lupamyyntiluvuista ja saalispalautteista. Lisäksi vapaa-ajankalastusta on selvitetty vuosina 2014-2015 (Kolari ym 2018) tutkimuksessa kalastuksesta norppa-alueilla (Läntinen Pien-Saimaa kuvassa 3: alue 15).

Vapaa-ajankalastajat (aktiivi + passiivi) nostivat vuoden 2020 aikana yhteensä alueelta 1532 kg kiloa kalaa. Pyyntipäiviä oli yhteensä 1991 päivää. Yksikkösaaliiksi muodostui 0,77kg/pyyntipäivä. Yleisimmät saalislajit olivat ahven, kuha ja hauki. (kalaluvat-etelakarjala.fi)

Kuha

Vapaa-ajankalastajien kuhasaaliin keskiarvo oli vuonna 2020 0,33 kg/ pyyntipäivä.

Kaavio 4. Länkinen Pien-Saimaan yksikkösaalis (g/päivä) /vetouistelu (kalaluvat-etelakarjala.fi)

Muikku

Vapaa-ajankalastajien muikkusaaliin keskiarvo alueella oli vuonna 2020 1 kg/ pyyntipäivä.

Vuosina 2014-2015 verkkovuorokausia Läntisellä Pien-Saimaalla oli n. 60 000 ja aktiivivälineillä (pilkit ja onget) n. 8000 pyyntipäivää (Kuva 6). Suosituin verkkokokoko tutkimuksen mukaan oli alle 60 mm verkko. (Kolari ym. 2018)

4.2 Kalakantojen hoito ja muut toimenpiteet

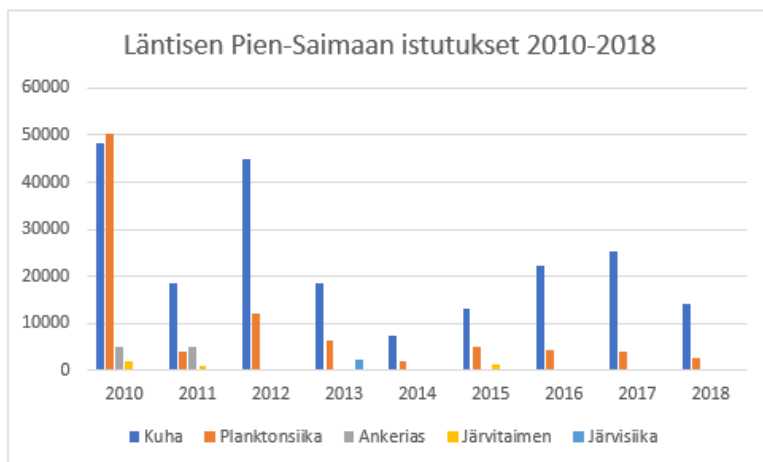
4.2.1 Istutukset

Läntisellä Pien-Saimaalla istutuksia on hoitanut osakaskunnat ja kalastusalue, lisäksi kalatalousvelvoitteita alueella on Neovalla (ent. Vapo Oy).

Läntiselle Pien-Saimaalle on istutettu viimeisen kymmenen vuoden aikana kuhaa ja planktonsiikaa. Istutetut planktonsiiat ja kuhat ovat olleet yksikesäisiä. Planktonsiian ja kuhan lisäksi alueelle on istutettu järvitaimenta, järvisiikaa, ankeriasta ja kirjolohta. Järvitaimenet ovat olleet kaksi- ja kolmevuotiaita ja ankeriaat karantenoituja. Kirjolohtia on istuttu hyvin pieni määrä (166 kpl) kaksikesäisinä ja järvisiikaa (2074) yksikesäisenä.

Järvitaimenia istutettiin vuonna 2017 lisäksi silmäpisteasteessa olevissa mätimunissa Pien-Saimaalle laskevaan Myllyjojaan. (Varely)

Kaavio 5. Läntisen Pien-Saimaan Istutukset 2010-2018. (VARELY)

4.2.2 Kunnostukset

Vuonna 2012-2015 Läntisellä Pien-Saimaalla oli hoitokalastushanke **Kalapisa 2017**, jossa kahden vuoden aikana poistettiin hoitokalastamalla alkukesän rysäpyynnillä ja syksyn nuottauksilla pieniä ahvenia ja särkikaloja (salakka/särki/sorva/lahna/pasuri/kiiski) yli 100 tn. (Etelä-Karjalan kalatalouskeskus)

	Salakka	Särki	Ahven	Sorva	Lahna	Pasuri	Yhteensä
Kg	12141	8552	242	135	94	36	21200
%	43	50	2,5	2,5	1,5	0,5	100
Kpl	1404860	878710	16500	4344	7255	1477	2313146

Kuva 17. Kalapisa 2017 hoitokalastuksen saaliit 2012-2015 läntiseltä alueelta ja Maavedeltä. (piensaimaa.fi)

Vuonna 2019 hoitokalastuksia jatkettiin rysällä ja nuotalla Maaveden Laitsaarenselällä ja Piispalanselällä. Koentakertoja kertyi 122 kpl. Kevään ja syksyn hoitokalastuksen aikana on poistettu pienikokoista kalaa lähes 160000 kg (120 rysällä ja 40 nuotalla). Saalisjakauma oli hoitokalastuksessa seuraava: salakkaa 39 %, särkeä 38 %, ahventa 12 % ja lahnaa 8 % (piensaimaa.fi).

Hoitokalastuksen saaliit kuvaavat hyvin myös Pien-Saimaan kalakantojen ja sen rakenteen tilaa.

4.2.3 Kalastuksen järjestäminen

Läntisellä Pien-Saimaalla kalastuksen järjestämisestä vastaa osakaskunnat ja muut vesialueen omistajat. Osakaskunnat ja kalatalousalue ovat vastanneet alueen lupienmyynnistä ja valvonnasta. Kalastuksen järjestämisen helpottamiseksi Pien-Saimaalla on perustettuna yhtenäiset yhteislupa-alueet, Pien-Saimaan viehelupa-alue (ks. kuva 14) sekä kiinteiden pyydysten yhteislupa-alue Lappeenrannan kaupungin kalavedet (ks. kuva 18).

Pien-Saimaalla on käytössä oma lupamyyntisivusto kalaluvat-etelakarjala.fi -palvelussa, jossa on karttapohjalla ovat yhteislupa-alueen rajat ja erikseen luettavissa yhteislupa-alueen säännöt / rajoitukset.

Lisäksi on Lappeenrannan kalavesien pyydyslupa-alue, joka mahdollistaa kiinteiden pyydysten pitämisen erikseen määrättyllä alueella.

Läntisellä Pien-Saimaalla on kalastuskieltoalueita Vehkataipaleen pumppulaitoksella ja Kivisalmen pumppulaitoksen välittömässä läheisyydessä. Läntisellä Pien-Saimaalla on voimassa seuraavat verkkokalastuskieltoalueet; Taipalsaarentien Kirjamon veneaukossa (kanavassa) tien keskilinjasta molempiin suuntiin 150 m ja leveydeltään 100 m.

Kivisalmen pumppaamon kohdalla Taipalsaarentien keskilinjasta Vehkasalon suuntaan 200 m ja Sunisen selän suuntaan 400 m.

Kalastus on vastannut vuoden 2020 loppuun asti voimassa olleen Läntisen Pien-Saimaan kalastusalueen käyttö- ja hoitosuunnitelmaa, mikä on noudattanut sen aikaisia ohjeistuksia ja sisältänyt mm. seuraavat pyydysyksiköintisuositukset (ks. kuva 18).

KALASTUSMUOTO	VAIKUTUS KALASTOON	KALOJEN VAPAUTUS ELÄVÄNÄ	PYYDYS- YKSIKÖINTI
Onki ja pilkki	ahven/särki	kyllä/osittain	0
Viehe/uistin	petokalat	kyllä/osittain	1
Matosiima	särki/ahven/lahna petokalat	ei	1
Isku-/syöttikoukut . koukut (1 kpl)	petokalat	ei	2
Täkysiima . koukut (50 kpl)	petokalat	ei	5
Katiska/tiheä . 13 mm	Kaikenlainen kalasto	kyllä	1
Katiska/harva . yli 19 mm	kaikenlainen kalasto -ei pieniä yksilöitä	kyllä	1
Rysä/pyyntikorkeus 3 m tai alle	kaikenlainen kalasto	kyllä	5
Rysä/pyyntikorkeus yli 3 m	kaikenlainen kalasto	kyllä	10
Verkko pituus 30 m	kaikenlainen kalasto	ei	2
Nuotta	kaikenlainen kalasto	kyllä	20
Trooli	kaikenlainen kalasto	kyllä	50
Rapumerta (1 kpl)	passiivinen	kyllä	1

Kuva 18. Läntisen Pien-Saimaan kalastusalueen käyttö- ja hoitosuunnitelman pyydysyksiköintisuositukset vuosina 2010-2020. (Tiitinen V. 2010)

4.2.3 Valvonta

Kalastuksenvalvontaa on toteutettu Läntisen Pien-Saimaan alueella kalatalousalueen ja osakaskuntien toimesta. Kalatalousalueen toteuttamasta valvonnasta on raportti luettavissa kalatalousalueen verkkosivuilla.

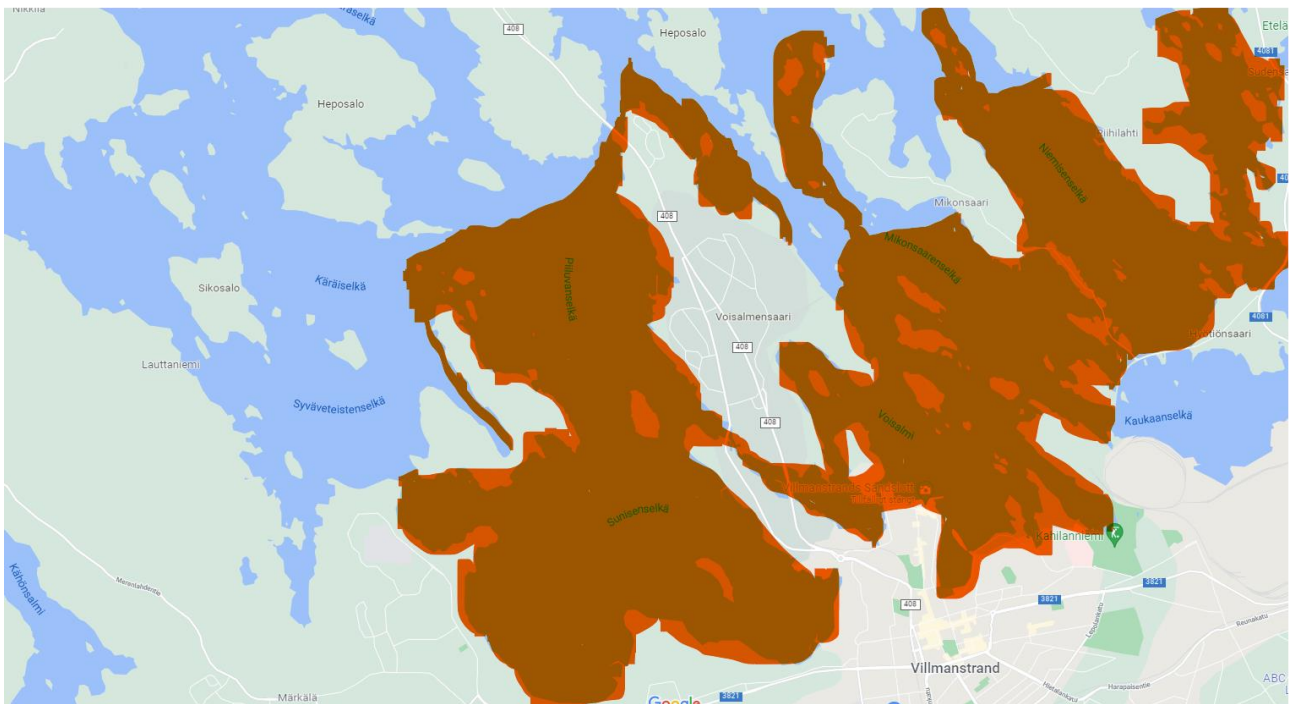
Kalastuksenvalvontaa on toteutettu kalastuslain määrittämällä tavalla.

4.3 Yhteislupa-alue

Läntisellä Pien-Saimaalla on viehekalastusyhteislupa-alue. Yhteislupa-alueen kartta on esitetty kuvassa 14.

Lisäksi Läntisellä Pien-Saimaalla on erillinen yhteislupa-alue kiinteille pyydyksille. Lappeenrannan kaupungin kalavedet (kuva 18) tarjoavat mahdollisuuden kalastaa noin 2.000 ha kokoisella vesialueella Suninsen-, Piiluvan-, Mikonsaaren- ja Niemisenselillä. Kalastajat voivat lunastaa verkko-, katiska, iskukoukku-, tuulastus- ja ravustuslupia Lappeenrannan kalavesille

(kalaluvat-etelakarjala.fi). Alueella on erikseen omat verkon solmuväli, korkeus - ja pituusrajoitukset (solmuvälin tulee olla suurempi kuin 54 mm ja pienempi kuin 23 mm, pituus enintään 30 m ja korkeus enintään 3 m). (Ekkatalouskeskus.fi).

Kuva 19. Lappeenrannan kalavesien pyydyslupa-alueen kartta. Lupa-alue on värjättyä punaisella (google maps)

5. Vuoksi

5.1 Kalakantojen tila

Taimenen lisäksi Vuoksessa esiintyy lohikaloista harjusta, siikaa, muikkua, kirjolohta ja muista petokalalajeista runsaimpina hauki, ahven, kuha ja made.

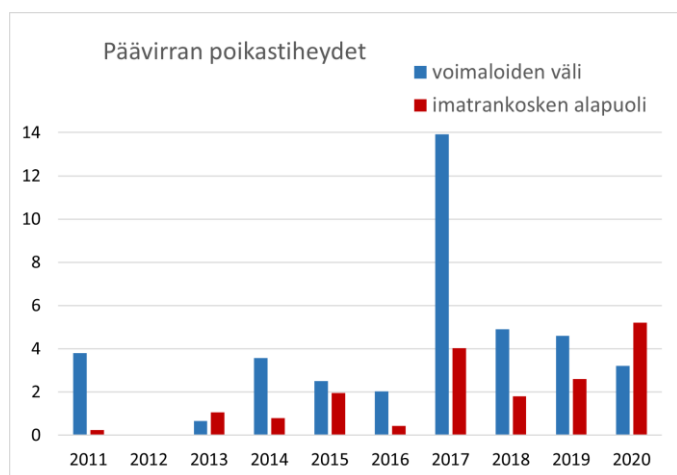
Vuoksen kalakantojen tila on nykyään varsin hyvä, ottaen huomioon vallitsevat olosuhteet. Vuoksen kalakannat kestävät säädellyn virkistyskalastuksen.

Vuoksen tärkeimpänä saaliskalana Suomen puoleisella osalla on taimen, joista vielä suurin osa on lähtöisin Vuokselle tai Vuoksen suualueen läheisyyteen Saimaalle tehdyistä istutuksista. Vuoksen luonnonvarainen taimenkanta on kuitenkin suoritettujen kalaston hoidollisten toimenpiteiden ansiosta koko ajan kasvamassa.

Vuoksen muikkukannat ovat erittäin runsaat. Vuoksessa esiintyvät muikut ovat lähtöisin Saimaasta ja kulkeutuvat virtauksien mukana alavirtaan aina Laatokkaan asti. Paikoitellen muikut synnyttävät Vuoksella massaesiintymiä, joista hyötyvät Vuoksen muut kalalajit ja myös kalastajat.

Vuoksella on seurattu taimenen luonnonkannan kehittymistä sähkökoekalastuksilla vuosina 2011-2020. Taimenen luonnonkanta on vuosina 2017-2020 lähtenyt tasaisesti voimistumaan.

Taimen poikastiheydet Vuoksen pääuomassa ovat kuitenkin vaatimattomia kokonaisuuteen nähden. Poikastiheydet on määritelty vain niiltä alueilta, jotka soveltuvat poikastuotantoon ja näin ollen tiheyksiä ei voi suhteuttaa joen kokonaispinta-alaan. Tiheydet vaihtelevat vuosittain suuresti riippuen aina vallitsevista veden pinnan korkeuksista ja virtausnopeuksista. Kutualueet sijaitsevat pääuomassa rantavyöhykkeillä ja ne ovat alttiita vedenpinnan korkeusvaihteluille (lyhytaikaissäännöstely). Mädin haudonta-aikana vedenpinnan ei tarvitse kuin kerran laskea alas, niin kutualue jää kuiville ja vuosiluokka tuhoutuu. (Luonnonvarakeskus. 2021.)

Kuva 20. Päävirran taimenen poikastiheydet kpl aarilla 100m²) (Tapaninen M. 2019 Vuoksen kirjanpitokalastus ja sähkökalastustulokset).

5.1.1 Rapu

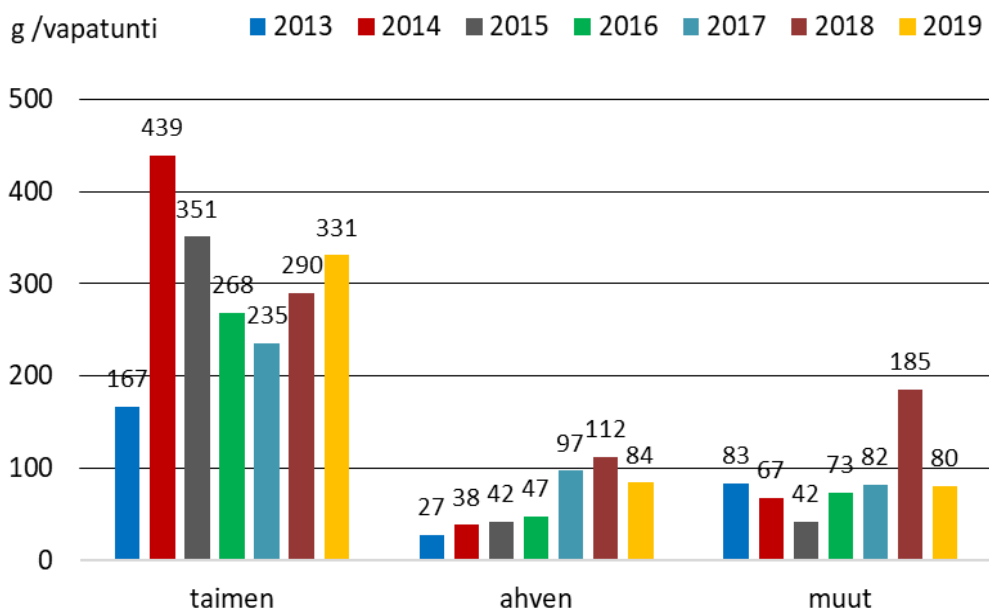
Vuoksen Suomen puoleisella osuudella esiintyy runsas täplärapukanta, joka on lähtöisin Saimaaseen suoritetuista täplärapuistutuksista. Vuokselle myönnetään vuosittain ravustuslupia, jotka oikeuttavat ravustamaan koko Vuoksen Suomenpuoleisella osalla. Vuokselle ei tiettävästi ole istutettu täplärapuja, vaan ne on levinnyt Saimaalle tehdyistä istutuksista. Mellonlahdelle on siirtoistutettu täplärapua 1990-luvun lopulla.

5.2 Vapaa-ajankalastajien saalis

Runsain ja tavoitelluin saaliskala Vuoksella on taimen ja lisäksi vapavälineillä saaliiksi saadaan kirjolohta, ahventa, kuhaa, siikaa ja harjasta ja satunnaisesti järvihohta. Talvisin yleinen saaliskala on pilkkimällä saatu made, jota esiintyy myös runsaasti Vuoksessa. Lisäksi vuosittain suosittu kalastusmuoto Vuoksella on muikun lippoaminen voimalaitoksien alapuolella. (Luonnonvarakeskus. 2021.)

Vuoksen kalakantoja seurataan sähkökalastuksien lisäksi myös vapaa-ajan kalastuksen saaliin perusteella. Seuranta toteuttaa Kaakkois-Suomen Ely-keskus osana Saimaan säännöstelyn velvoitetarkkailua kirjanpitokalastajien avulla.

Kirjanpitokalastajien yksikkösaaliin perusteella voidaan todeta Vuoksen kalakantojen tilan olevan hyvä verraten sitä muihin vastaaviin Suomen rakennettuihin jokiin. Huomioitava Vuoksen taimensaaliin määrissä on kuitenkin Vuokseen suoritettavat runsaat taimenistutukset. Vuoksella suoritettujen hoitotoimenpiteiden vaikutuksista ja ansiosta on saalissa nähtävissä kokoajan parempia tuloksia luonnonkannan kasvusta. Taimensaaliin kokonaismäärästä vuonna 2019 oli jo n. 25 % rasvaevällistä, tämä kertoo taimenkantojen hoidon ja ylläpitotoimien olleen olosuhteisiin nähden kannattavaa.

Kuva 21. Kirjanpitokalastajien yksikkösaalis Vuoksesta 2013-2019 (Tapaninen M. 2019 Vuoksen kirjanpitokalastus ja sähkökalastustulokset)

5.3 Kalakantojen hoito ja muut toimenpiteet

5.3.1 Istutukset

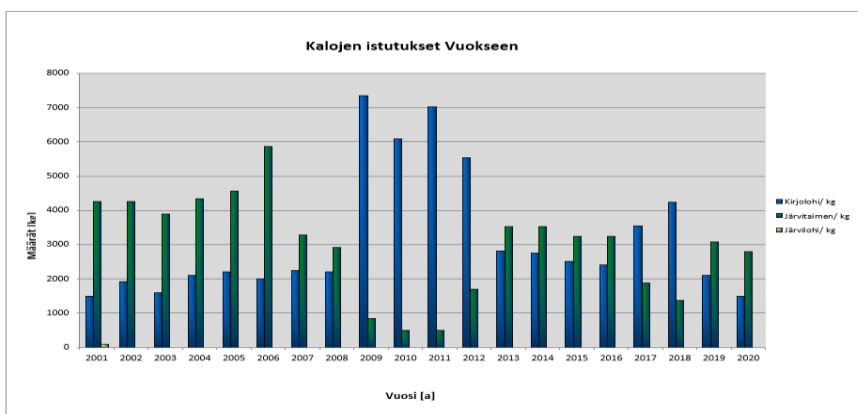
Järvitaimenistutuksia Vuokseen suorittavat voimayhtiö Fortum, jolla on vuosittainen velvoite 1075 kg, tämän lisäksi taimenistutuksia suorittaa Varsinais-Suomen ELY-keskus kalastuksen hoitomaksuvaroista ja Imatran kaupunki kalastuslupamyyntituloilla. Kirjolohti-istutuksista vastaa yksinomaan Imatran kaupunki.

Vuokseen istutettavat taimenet ovat iältään 3-4 -vuotiaita, keskipituuden ollessa 380-440mm. On todennäköistä, että tämä istutusikä on paras Vuoksen olosuhteet huomioiden. Huomioitavaa on, että kyseinen kokoluokka voi olla hankalasti saatavilla ja tulee pohtia myös sen taloudellista kannattavuutta. Vuoksella suoritettujen radiotelemetria seurantojen perusteella (Karels Oy 2019, Marttinen 2004) voidaan todeta, että tämän ikä/kokoluokan istukkaiden voimalaitoksista alas laskeutumien ei ole niin nopeaa kuin varhaisemmassa vaiheessa olevilla istukkailla voisi olettaa olevan. Taimenien istutukset smolttiutumisiehvassa saattavat lisätä niiden alasvaellusta luontaisten viettien mukaisesti. Radiotelemetriaseurantojen tulosten perusteella tämä istutuskokoluokka on osoittautunut myös tulokselliseksi saaliskaloiksi, joka on osittain istutusten tarkoitus. Seurannan tuloksista voitiin päätellä, että Vuoksen kalaistutukset ovat myös kalastajien kannalta tuottoisia, n. 30–40 % istutuksista päätyy saaliiksi.

Istutuspaikoilla ei näyttäisi olevan suurta merkitystä kalojen liikkumisen ja leviämisen kannalta. Ensimmäisien päivien totuttelun jälkeen kalat alkoivat liikkua ja hakeutua itselleen mieluisiin paikkoihin. Seurannan päätyttyä voitiin todeta, että Vuokseen istutetut taimenet leviävät koko kalastusalueelle. (Luonnonvarakeskus 2021.)

Vuoksen omien istutusten lisäksi Vuokseen laskeutuu Saimaalle istutettuja järvitaimenia ja järvilohia, jotka lähtevät virtauksia seuraten ja saaliin perässä alavirtaan kohti Vuoksea.

Vuoksella on istutettu vuosina 2015-2020 yhteensä 31922 kg kalaa, josta kirjolohta oli 16311 kg ja järvitaimenta 15611 kg. Istutetut taimenet ovat olleet Vuoksen kantaa ja niitä on istutettu 3 – 4 -vuotiaina.

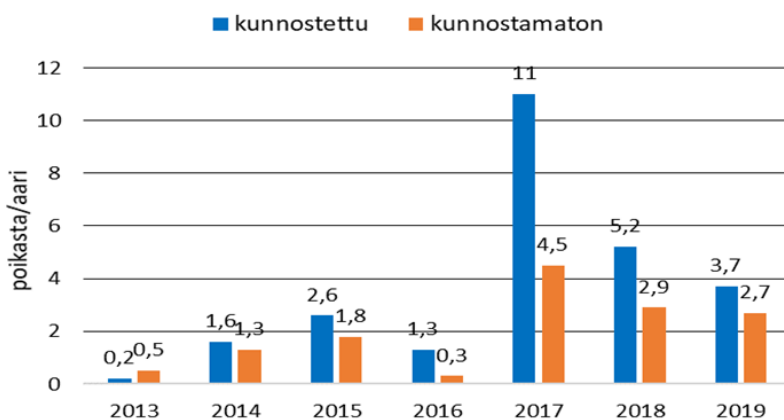

Kuva 22. Kalojen istutukset Vuokseen 2001-2020 (Luonnonvarakeskus. 2021)

5.3.2 Kunnostukset

Vuoksella on toteutettu vuoteen 2021 mennessä pinta-alaltaan yhteensä 10700m² vaelluskalojen elinympäristökunnostuksia yhdeksässä eri kohteessa. Vuoksella on kartoitettu kaikki potentiaaliset kunnostusalueet. Näiden alueiden kunnostuksia tulee jatkaa jatkossakin. Kunnostettujen kohteiden poikastuotantokykyä on seurattu kunnostuskohteissa niiden valmistumisesta alkaen. (Luonnonvarakeskus. 2021)

Alla olevasta kuvasta on nähtävissä, että Vuoksella tehdyillä kunnostuksilla on vaikutuksia poikastiheyksiin.

Kuva 23. Vuoksen pääuoman keskimääräinen taimentiheys kunnostetuilla ja kunnostamattomilla koealoilla (Tapaninen M. 2019 Vuoksen kirjanpitokalastus ja sähkökalastustulokset).

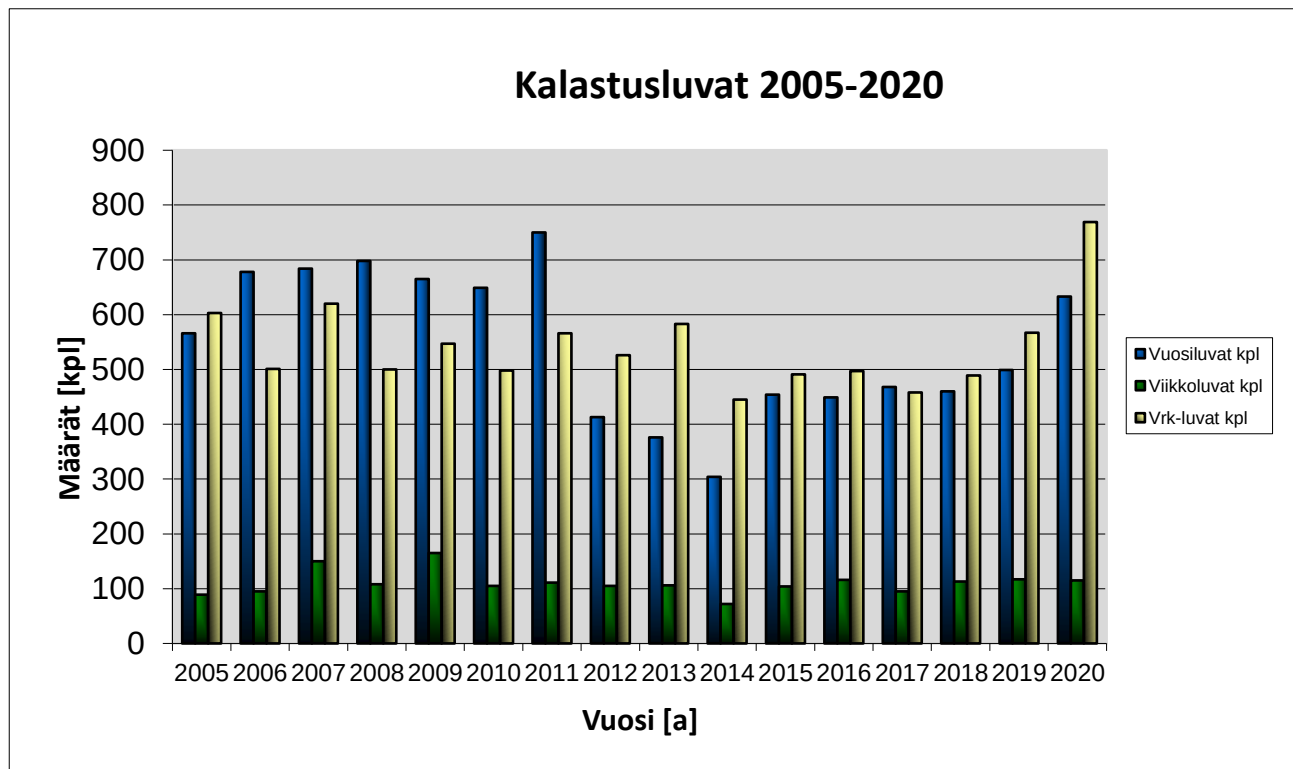
5.3.3 kalastuksen järjestäminen

Kalastuksen järjestäminen ja kalakantojen hoito vesialueilla kuuluu kalastuslain mukaan vesialueiden omistajille/kalastusoikeuden haltijalle. Vuoksella tehtyjen vesialueita koskevien vuokrasopimusten mukaisesti nämä toiminnot kuuluvat Imatran kaupungin järjestämisvastuulle.

Sopimuksien mukaan vesialueenomistaja /osakaskunta luovuttaa kaupungille vesialueellansa tapahtuvan kalastuksen ja muun vesialueen virkistyskäytön sekä niiden hoidon ja valvonnan. Lisäksi sopimuksissa todetaan, että kaupunki on velvollinen vastaamaan kaikista kalaveden omistajalle kalastuslain mukaan kuuluvista velvollisuuksista, mukaan lukien kaikki kalakannan hoitotoimenpiteet sekä valvonnan

Sopimuksissa on myös määriteltä, että sopimuksessa tarkoitetun vesialueen käytöstä ja hoidosta päättämään sekä sitä valvomaan perustetaan Vuoksi-neuvottelukunta. Imatran kaupungin toimia kalastuksen järjestämisvastuussa ja kalakantojen hoitotoimenpiteissä valvoo ensisijaisesti Vuoksi-neuvottelukunta ja viimekädessä kalastuslain toteutumista alueellinen kalatalousviranomainen (Ely-keskus).

Imatran kaupunki on nostanut Vuoksen, sen kalastuksen sekä kalastusmatkailun kehittämisen yhdeksi strategisesti tärkeäksi kohteeksi. (Luonnonvarakeskus. 2021)

Kuva 24. Vuoksen lupamyynä 2005-2020 (Luonnonvarakeskus. 2021)

5.3.4 Valvonta

Kalastuksen valvontaa on suoritettu, kuten kalastuslain 12 luvussa on säädetty.

Kalastusoikeuden haltijan ja vesialueiden omistajien kanssa tehdyn kalastusoikeuden vuokrasopimuksen perusteella kalastuksen valvonnasta vastaa Imatran kaupunki. Kalastuksen valvonnan käytännön toteutusta kaupungin apuna ja valtuuttamana suorittaa ostopalveluna sopimuksen mukaisesti paikallinen valvontajärjestö/seura, Imatran seudun kalastuksen ja järjestyksen valvojat Ry (vuosina 2015-2021). (Luonnonvarakeskus. 2021)

5.4 Yhteislupa-alue

Vuoksella on oma viehekalastuslupa-alue, mikä kattaa koko Suomen puoleisen alueen. Lupa oikeuttaa kalastamaan max. 2 vavalla jokialueella sekä Mellonlahdella. Lupa oikeuttaa kahden lohikalan (harjus, taimen, siika) ja yhden järvilohen ottamiseen vuorokaudessa. Lisäksi lupa oikeuttaa talvisin pilkintään Mellonlahdella.

Kalastus on kiellettyä voimalaitosten läheisyydessä (100 m) ja erikseen karttaan merkityillä kalastuskieltoalueilla (ks. kuva 24).

Kuva 25. Vuoksen kalastusalue (Imatra.fi/kalastus)

6. Kalatalouden kehittämis- ja edistämistoimenpiteet 2021-2031

Kalatalousalueen ammattikalastus ja kalastusmatkailu ovat tulevaisuudessakin elinvoimaisia, jotta pystytään tuottamaan lähiruokaa ja elämyksiä kuluttajille. Kalatalousalue tulee myös säilyä kiinnostavana vapaa-ajan kalastuksen ja kotitarvekalastuksen kohteena. Alueen kalavaroja tulee hoitaa ja käyttää kestävästi, jotta kalavarat säilyisivät elinvoimaisina ja kaikilla olisi mahdollisuus hyödyntää niitä.

Ekologinen tila	nykytila	toimenpide	tavoitetila vuonna 2031
	Suur-Saimaa- erinomainen	vesiensuojelu	erinomainen
	Läntinen Pien-Saimaa - tydyttävä	vesiensuojelutoimenpiteet, myös valuma-alueella vesistötilan parantaminen	hyvä
	Vuoksi hyvä	vesiensuojelu	erinomainen
Eteläinen Suur-Saimaa	nykytila	Toimenpide	tavoitetila vuonna 2031
Järvilohi	kanta heikko, uhanalainen	kalastuksen säätely, vaellusreitit avoinna syönnösalueella (nämä osin E-S kalatalousalueella) kunnostustoimet lisääntymisalueella ja vapaa kulku niille (nämä toimet lisääntymisalueiden kalatalousalueilla)	luontainen kanta elinvoimainen
Järvitaimen	luonnonkanta heikko, istutuskanta kalastettava	vaellusreitit avoinna (partakoski), kalastuksen säätely, alueelliset kunnostustoimet (Vuoksi) tuki-istutukset	luontainen kanta elinvoimainen
Muikku	tärkein kalalaji, kanta elinvoimainen.	kestävä vapaa-ajan- sekä ammattikalastus luontainen kannanvaihtelu	tärkein kalalaji, kanta elinvoimainen
Täplärapu	kanta elinvoimainen vieraslaji	lisätään ravustusta, rapulupien saanti helppoa, tehostetaan elinkeinoravustusta	kanta ei kasva, eikä leviä

harjus	silmällä pidettävä	kalastussäädökset lisääntymisaikana, kutualuekunnostukset	elinvoimainen, kestää kalastusta
nieriä	äärimmäisen uhanalainen	Estetään sukupuuttoon kuoleminen, rauhoitus	sukupuuton estäminen
muut lajit	kestää kalastusta (myös ammattikalastusta),	kestäväkalastus, kotimaisen kalan edistämishjelma	kannat elinvoimaiset, kestävät kalastusta
Vapaa-ajankalastus	Suomen suosituimpia kalastuskohteita	Luvansaanti helppoa, hinnat kilpailukykyiset, kestävä kalastus	Suomen suosituin kalastuskohde, saalisvarmuus
Kalastusmatkailu	vähäistä	tuotteistaminen, helppous	suosittu kalastusmatkailukohde, yrittäjyyttä kannustava
Ammattikalastus	32 ammattikalastajaa (1-ja 2-luokan)	kotimaisen kalan kysynnän lisääminen, lupien saannin helppous	kotimainen kala kysyttyä, kannattavaa ammattikalastusta
Läntinen Pien-Saimaa			
Vaelluskalat (taimen, järvilohi)	ei juuri esiinny	vesistökuunnostus	esiintyy satunnaisesti
Muikku	Paikoin hyvä kanta	kestävä kalastus luontainen kannanvaihtelu	kestää osittaisen ammattikalastuksen (ei trooli), kanta koko alueella hyvä
Särkikalat	kannat vahvat, kääpiöityneet	hoitokalastusta, vesistökuunnostukset, kotimaisen kalan edistämishjelma	kannat normalisoituneet, hyötykäyttö
Täpläräpu	kannat paikoitellen vahvat	lisätään ravustusta, rapulupien saanti helppoa, tehostetaan elinkeinoravustusta	kanta ei kasva, eikä leviä

	nykytila	toimenpide	vuonna 2031
Muut lajit	kestää kalastusta (myös ammattikalastusta)	kestävä kalastus	kannat elinvoimaiset (kestää kalastusta)
Vapaa-ajankalastus	suosittu kalastuskohde	luvansaanti helppoa, hinnat kilpailukykyiset, kestävä kalastus	suosittu kalastuskohde
Kalastusmatkailu	vähäistä	tuotteistaminen, helppous	suosittu kalastusmatkailukohde
Ammattikalastus	vähäistä ammattikalastusta	kotimaisen kalan kysynnän lisääminen, lupien saannin helppous	kotimainen kala kysyttyä, ammattikalastusta
Vuoksi			
järvitaimen	kanta vahva, runsaat istutukset	kutualueiden kunnostukset, tuki-istutukset, ohitusuomat, voimayhtiön velvoitteet ajan mukaiseksi	luontainen kanta vahva, vapaa vaellusyhteys
täplärapu	kannat paikoitellen vahvat	lisätään ravustusta, rapulupien saanti helppoa	kanta pienenee, leviäminen alaspäin hidastuu
muut lajit	kannat vahvat	kestävä kalastus	kannat elinvoimaiset
Vapaa-ajankalastus	suosittu kalastuskohde	luvansaanti helppoa, hinnat kilpailukykyiset, kestävä kalastus, kalakantojen hoito	suosittu kalastuskohde
valvonta	resursseihin nähden riittävä	valistus, uusia aktiivisia valvojia, resurssit	valvonta tehokasta, tiedotus toimii
kalastusmatkailu	vähäistä	markkinointi	suosittu kalastusmatkailukohde

Kuva 26. Eteläisen Suur-Saimaan kehittämis- ja edistämistoimenpiteet 2021-2031.

Lisäksi tavoitteena on, että kalatalousalueen osakaskunnat ja muut vesialueen omistajat ovat aktiivisia ja tarjoavat kalastuslupia ja kalastusmahdollisuuksia alueen kalastajille. Kalatalousalueen

kalastuksenvalvonta toimii yhteistyössä osakaskuntien kalastuksenvalvonnan kanssa. Kalastuksen valvonnan tulee olla tehokasta ja näkyvää. Kalastuksen valvonnassa kalatalousalueella pyritään resurssien puitteissa toimimaan ammattimaisesti.

Tavoitetila on myös saada kalatalousalueen talous pysymään tasapainossa, jotta käyttö- ja hoitosuunnitelman toimeenpano ja seuranta olisivat mahdollista.

Kalatalousalue suosittelee pieniä osakaskuntia yhdistymään ja järjestäytymättömiä vesialueenomistajia järjestäytymään. Huomioitavaa on, että nämä toimenpiteet ovat maksullisia. Vastaava toiminnallisuus voidaan saavuttaa järjestelemällä yhteisesti alueitaan koskevan kalavarojen kestävän käytön ja kalastuksen. Osakaskunnat ja järjestäytymättömät vesialueet voivat muodostaa yhteenliittymiä tai tehdä keskinäisiä kalastusoikeuksia koskevia tai kalastuksen järjestämiseen liittyviä sopimuksia.

7. Elinvoimaisten kalakantojen turvaaminen

7.1 Yleistä

Kestävän kalastuksen yhteydessä puhutaan usein yhden kutukerran periaatteesta. Petokalakantojen turvaamiseksi kalojen tulisi kasvaa sukukypsyyskokoon ennen kuin ne ovat merkittävän pyynnin kohteena. Tämä koko vaihtelee laji- ja vesistökohtaisesti. Siinä voi myös tapahtua vähitellen muutoksia, jotka voivat olla osin luontaisia ja osin ihmistoiminnan aiheuttamia. Ylikalastusta ehkäistään alamitoilla, solmuvälirajoituksilla sekä pyynnin määrään kohdistuvilla rajoituksilla. Lisäksi elinvoimaisten kalakantojen turvaamiseen kuuluu osatekijänä kalastuksen sääntelytoimet, jotka on esitelty Eteläisen Saimaan kalatalousalueelle kohdassa 8.2.

7.2 Istutukset

Kalatalousalueelle suoritettujen istutuksien tulee tukea luontaisia kantoja, vahvistaa luontaista lisääntymistä tai tapauskohtaisesti kalastustarpeita varten.

Varsinais-Suomen Ely-keskus paikallisena kalatalousviranomaisena on julkaissut suositukset Eteläisen Saimaan kalatalousalueelle suoritettavista istutuksista, lajeista ja niiden kannoista.

Vesistö	Kalalaji ja kanta	Ikä
Eteläinen Suur-Saimaa	kuha, eteläinen taimen, Vuoksen kantaa järvilohi, Saimaan kantaa siika, Vuoksen vesistö (Koitajoki) harjus, Etelä-Saimaa	1 kes 1 kes- 3v (1 kes vain virtavesiin) 2 kes- 3v
Läntinen Pien-Saimaa	taimen, Vuoksen kantaa kuha, eteläinen siika, Vuoksen vesistö (koitajoki)	1 kes-3v
Vuoksi	taimen, Vuoksen kantaa harjus, Vuoksen kantaa kirjolohti	2- 3v mäti- 1v Ely:n voimassa olevien ohjeiden ja määräysten mukaan

Kuva 27. Eteläisen Saimaan kalatalousalueen istutuslajit. (Varely)

Lisäksi Varsinais-Suomen Ely-keskus suosittelee kirjolohen osalta seuraavaa: kirjolohta ei saa istuttaa vaelluskalavesistöihin eikä lisääntymisaikana.

Vesialueen omistaja tai kalatalousalue voi halutessaan neuvotella kalatalousviranomaisen kanssa poikkeavien lajien tai kantojen istutuksista. Poikkeaviin istutuksiin tulee saada aina kalatalousviranomaisen lupa.

7.2.1 Eteläinen Suur-Saimaa

Kalatalousalue suosittelee alueelle istutettavaksi taimenta ja järvilohia. Taimenta istutetaan 1 kesäisen (vain virtavesiin)- 3-vuotiaan ikäisinä alueelle ja järvilohia 2 kesäisenä- 3-vuotiaana. Taimenen ja järvilohen istutuksien tulee tukea paikallisia kantoja. Istutuksilla voidaan vähentää kalastuspainetta luonnon kannoista.

Osakaskunnat voivat istuttaa kuhaa ja siikaa alueille, joissa on ko. lajien kannat ovat heikkoja ja kantojen vallitsevasta tilasta tulee olla suoritettuna tutkimuksia, ennen toimenpiteisiin ryhtymistä.

Kirjolohien istutuksista tulee aina neuvotella kalatalousviranomaisen kanssa.

7.2.2 Läntinen Pien-Saimaa

Osakaskunnat ja kalatalousalue voivat istuttaa kuhaa ja siikaa alueille, joissa on saalistutkimuksien tai koekalastuksien perusteella heikot kannat. Istutuksia varten tulisi tehdä selvitys heikon kannan toteamiseksi ja istutuksista tulisi neuvotella asiantuntijoiden kanssa.

Järvilohia, ankeriasta ja harjasta kalatalousalue ei suosittele istutettavan, koska alueella ei ole näiden lajien luontaista kantaa. Taimenta alueelle saa istuttaa, mikäli se on hyvin perusteltu.

7.2.3 Vuoksi

Vuokselle istutetaan taimenta 2- 3-vuotiaana ja istutettujen taimenten tulee olla Vuoksen omaa kantaa. Taimenistutukset tukevat Vuoksen omaa poikastuotantoa ja vähentävät kalastuspainetta luonnonkannasta.

Kirjolohien istutuksista Vuokseen päättää kalastusoikeuden haltija kalastusviranomaisten antaminen kulloinkin voimassa olevien määräysten ja ohjeiden mukaan. Kirjolohien istuttaminen suljetulle alueelle esim. Mellonlahteen tulee olla mahdollista.

Lisäksi Vuokseen on mahdollista istuttaa harjusta ja toutainta, mikäli kalastusoikeuden haltija katsoo tarpeelliseksi niiden kantojen elvyttämiseksi.

8. Vaelluskalojen ja uhanalaisten lajien turvaaminen

Vaelluskalakantojen turvaamiseksi alueella on lakisääteiset ja valtakunnallisten järvilohi-taimenstrategioiden mukaiset alamitat ja uhanalaiset rasvaevälliset taimenet ja järvilohet ovat alueella rauhoitettuja. Lisäksi alueella on kesäaikaan järvilohella rauhoitus 1.6.-31.8. Nieriä on alueella kokonaan rauhoitettu.

Eteläisen Saimaan kalatalousalueella vaelluskalojen turvaaminen koskee lähinnä toimenpiteitä Partakosken vaellusreitillä, Vuoksella sekä Eteläisen Suur-Saimaan vaelluskalojen syönnösalueella.

Kuivasen osakaskunta määrittelee Partakosken vaellusreiteillä kalastukselta rauhoitetut alueet, jotta järvitaimenelle on vapaa vaellusyhteys Partakosken lisääntymisalueelle.

Eteläisen Suur-Saimaan alueella Saimaan lohikalojen syönnösalueella kalastus on säädeltyä ja noudattaa voimassa olevia lakeja. Suur-Saimaan alueella asetusten mukaiset ja osakaskuntien vapaaehtoiset norpan suojelemiseksi annetut kalastusrajoitukset palvelevat myös vaelluskalojen ja uhanalaisten lajien turvaamista Saimaan lohen ja taimenen osalta, myös esim. harjuksen osalta keväisen verkkokalastuskiellon avulla.

Vuoksella nykyisen Kaupunkipuron laajentaminen myös on mahdollista. Kaupunkipuroon tehtävillä sivu-uomilla voitaisiin lisätä taimenen poikastuotantoa. Ylisyöksypuron lisävesittäminen ja Voimanpuron laajentaminen toisi myös lisää taimenen poikastuotantoaluetta ja mahdollistaisi paremmat taimensaaliit Imatrankosken alapuolisella jokiosuudella. Tainionkosken voimalaitoksen läheisyyteen on mahdollista rakentaa kaupunkipuron kaltainen pitkä ja runsasvetinen ohitusuoma, joka mahdollistaisi paitsi kalojen vapaan kulun, mutta myös taimenen luontaisen lisääntymisen. Tämä parantaisi taimensaaliita Tainionkosken ja Imatrankosken välisellä jokiosuudella, mutta sillä

olisi varmasti vaikutusta myös Tainionkosken voimalaitoksen yläpuoliseen lohikalakantaan. (Luonnonvarakeskus. 2021). Tarvittavat toimenpiteet Vuoksella vaelluskalojen turvaamiseksi tulisi toteuttaa haitan aiheuttajan kompensatiovelvoitteena. Luonnonvarakeskus on tehnyt Vuoksesta käyttö- ja hoitosuunnitelman, mikä ohjaa Vuoksen kalastusta ja kunnostustoimenpiteitä.

8.1 Kunnostukset ja muut toimenpiteet

8.1.1 Läntinen Pien-Saimaa

Läntisellä Pien-Saimaalla jatketaan hoitokalastuksia tarpeen ja resurssien puitteissa. Hoitokalastuksia jatketaan, mikäli se on tarpeen jonkin vesistöalueen kalastorakenteen muuttamiseksi. Hoitokalastuksilla poistetaan alueelta pientä kalaa ja pyritään näin saamaan kalaston keskikokoa kasvamaan lajikohtaisesti.

Vesienhoitotyötä jatketaan muiden tahojen kanssa yhteistyössä.

8.1.2 Eteläinen Suur-Saimaa

Eteläisellä Suur-Saimaalla puhdistetaan kasvillisuudesta sekä pohjasedimentistä sellaisia ranta-alueita, joilla harjuksen tiedetään lisääntyneen Eteläisen Suur-Saimaan alueella. Eteläisellä Suur-Saimaalla selvitetään särkikalojen syysparveutumisalueita, joissa mahdollisesti tarvittava hoitokalastaminen voitaisiin suorittaa kustannustehokkaasti.

8.1.3 Vuoksi

Kalataloudellisia kunnostuksia lohikalojen luontaisen lisääntymisen mahdollistamiseksi tulee edelleen jatkaa ja toteuttaa aktiivisesti koko jokiosuudella. Kalastusoikeuden haltijan ja kalastuksen järjestämistä vastaavan tahon sekä kalatalousalueen edunmukaista on, että kunnostukset toteutetaan haitanaiheuttajien velvoitteina ja kompensatioina.

Pääuoman kalataloudellisia kunnostuksia jatketaan tulevaisuudessa resurssien puitteissa. Nämä luovat myös maisemallisesti viihtyisää jokialuetta nykyisestä tasaisesta jokiuomasta.

Tulevaisuudessa Vuoksella tulisi pyrkiä tasaisempaan virtaamaan nykyisestä voimalaitosyhtiöiden aiheuttamasta lyhytaikaissäätelystä. Tasainen virtaama lisää taimenen ja harjuksen poikastuotantoa pääuomaan rakennetuissa lisääntymisalueissa, jotka ovat herkkiä virtaaman voimakkuuden heittelyille ja vedenpinnan korkeuden vaihtelemiselle. (Luonnonvarakeskus. 2021)

8.2 Kalastuksen säätely ja kalastuksen järjestäminen

Kalastusta tulisi järjestää siten, että se on ekologisesti, taloudellisesti ja sosiaalisesti kestävä ja samalla turvataan kalavarojen kestävä monipuolinen tuotto, luontainen elinkierto sekä monimuotoisuus ja suojelu.

Kalastuksen ja säädösten lähtökohtana ovat kalastuslainsäädännön lisäksi valtakunnalliset strategiat:

- Järvilohistrategia
- Saimaan järvilohen hoito-ohjelma
- kansallinen kalatiestrategia
- Vuoksen vesistöalueen järvitaimenkantojen toimenpideohjelma
- Saimaannorpan suojelun strategia ja toimenpidesuunnitelma
- Kansallinen rapustrategia

Kalastuksen säätelytoimenpiteistä Eteläisen Saimaan kalatalousalueella ELY-keskuksen erillisiä säätelypäätöksiä tarvitsee Vuoksen poikkeuslupa lohikalojen rauhoitusaikojen (syysrauhitus) osalta, Vuoksen onkimis-, pilkkimis- ja viehekalastuskiellot sekä mahdolliset Kuivasen osakaskunnan kalastusrajoitukset taimenien kutuvaelluksen turvaamiseksi.

Täpläravun osalta on laadittu kansallinen hallintasuunnitelma, jota noudatetaan kalatalousalueella. Hallintasuunnitelman mukaan täplärapukantojen hyödyntämistä ja kauppaa voidaan jatkaa, mutta niitä ei saa enää viljellä tai istuttaa luonnonvesiin, eikä niitä saa missään tilanteessa lyhytaikaisesti sumputtaa pyyntialueensa ulkopuolella.

8.2.1 Eteläinen Suur-Saimaa

Alueella noudatetaan maa- ja metsätalousministeriön asettamia norpparajoituksia (rauhitusajat ja verkkorajoitukset). Norpparajoituskartta **on kuvassa 12**. Alueen kalastuksen valvonnassa ja valvontasuunnitelmassa huomioidaan kalastusrajoitukset saimaannorpan suojelemiseksi.

Seuraavia pyydyksiä ja kalastustapoja ei saa käyttää 3 §:n 1 momentissa tarkoitetuilla saimaannorpan keskeisillä elinalueilla:

- 1) pitkäsiima;
- 2) muu koukkupyydyks, jossa käytetään syöttinä kalaa tai kalanpalaa;
- 3) riimuverkko;
- 4) verkko, jonka liina on pystylangoilla madallettu muualta kuin liinan päistä;
- 5) verkko, jonka liina on tehty monisäikeisestä tai -kuituisesta langasta;
- 6) verkko tai yhteen liitettyjen verkkojen muodostama kokonaisuus, jota ei ole avoveden aikana ankkuroitu molemmista päistä;
- 7) solmuväliltään alle 60 millimetrin verkko, jonka liina on tehty 0,17 millimetriä paksummasta yksisäikeisestä langasta;

- 8) solmuväliltään 60 millimetrin tai sitä suurempi verkko, jonka liina on tehty 0,20 millimetriä paksummasta yksisäikeisestä langasta;
- 9) päältä suljettu rysä;
- 10) päältä avoin rysä ja muu rysää vastaava seisova pyydys, jonka solmuväli on yli 55 millimetriä;
- 11) katiska tai merta, jonka nielu on leveydeltään tai venytettynä yli 150 millimetriä. Sen lisäksi, mitä 1 momentissa säädetään, verkoilla ei saa kalastaa 3 §:n 1 momentissa tarkoitetuilla alueilla 15 päivästä huhtikuuta 30 päivään kesäkuuta lukuun ottamatta solmuväliltään alle 22 millimetriä olevia muikkuverkkoja, joiden käyttö on sallittu 21 päivästä kesäkuuta 30 päivään kesäkuuta.

Pyydyksiä ja kalastustapoja koskevat 1 momentissa säädettyt rajoitukset eivät koske onkimista, pilkkimistä eikä heittovapa- ja uistinkalastusta, vaikka niitä harjoitettaisiin kalasyöttiä käyttäen.

Poiketen siitä, mitä 1 momentin 9 kohdassa säädetään, kielto ei koske päältä suljettua rysää, jonka solmuväli on alle 55 millimetriä ja jonka nieluun levitettyä tai nieluun kaltereilla varustettuna ei missään olosuhteissa muodostu aukkoa, joka on suurempi kuin 150 millimetriä. Jos edellä mainittu rysä on varustettu katetulla etupesällä, sen etupesän kummassakin nurkassa on 2 lisäksi oltava vähintään yksi 70 senttimetriä leveä poistumisaukko saimaannorpan pääsemiseksi pois pyydyksestä.

Rajoitukset ovat voimassa vuosina 2021-2026 saimaannorpan keskeisillä elinalueilla ja ne astuivat voimaan 8.5.2021. (valtioneuvosto.fi)

Alueen osakaskunnat voivat itse liittyä vapaaehtoiseen ”norppasuojelualueeseen” tehtyään siitä päätöksen kokouksessaan ja neuvoteltuaan siitä Pohjois-Savon Ely-keskuksen kanssa. Tämä on suositeltavaa varsinkin asetusalueen reuna-alueilla ja uusilla norppien pesimäalueilla.

Kalatalousalue suosittelee valtakunnallisten strategioiden mukaisia rauhoitusajkoja ja kalastusrajoituksia.

Kalastusalue suosittelee Kuivasen osakaskunnan alueelle kalastusrajoituksia järvitaimenen lisääntymiskierron ja kulun turvaamiseksi Partakosken lisääntymisalueelle. Osakaskunta voi määritellä itse kalastusrajoituksia koskevat yksityiskohdat ja esittää ne Varsinais-Suomen Ely-keskukselle.

Kalatalousalue suosittelee, että seuraavilla alueilla jatketaan voimassa olleita rajoituksia: Pien-Mäntysaari, alle 55 mm solmuvälin verkot kielletty 100 metriä rannasta ja Virranluodot alle 55mm solmuvälin verkot kielletty 100 metriä rannasta (Saikkola). Satamon ja Ylä- ja Ala-Lylyn ranta-alueilla on alle 55mm solmuvälin verkot kielletty (Jänhiälä). Lisäksi Iso-Mäntysaari (Saikkola), Pajusaari ja Haikonluodot (Sammaljärvi) 100 metriä lähempänä rantaa tulisi olla kaikenlainen kalastus kielletty.

Vesialueen omistajan tulee saattaa kalatalousalueen ja/tai kalatalousviranomaisen tietoon, mikäli huomaa jonkun lajin kalakannoissa poikkeavuutta huonompaan suuntaan.

Alueellinen viehekalastus tulee rajoittaa kahdeksaan vapaan riippumatta muista voimassa olevista luvista.

Vehkataipaleen alueella kalastus on kiellettyä pumppulaitoksen välittömässä läheisyydessä.

Kalastusoppaat voivat hakea ELY-keskukselta lupaa (Kalastuslaki 18 §) järjestää kalastusmatkailutilaisuuksia, joihin osallistuu enintään kuusi kalastajaa kerrallaan ja joissa harjoitetaan onkimista, pilkkimistä ja viehekalastusta. Lupa voidaan myöntää enintään 5 vuodeksi kerrallaan. Lisäksi asiakkaat tarvitsevat omat kalastuslupansa.

8.2.2 Läntinen Pien-Saimaa

Kalatalousalue suosittelee jatkettavan Lappeenrannan kaupungin kalavesien nykyisiä rauhoituksia ja rajoituksia (mainittu luvussa 4.3). Lappeenrannan alueella tulee pohtia koukkupyöydyslupien tarpeellisuutta.

Läntiselle Pien-Saimaalle kalatalousalue suosittelee kahdeksan (8) vavan rajoitusta, muista voimassa olevista luvista riippumatta.

Vehkataipaleen ja Kivisalmen pumpppulaitosten välittömässä läheisyydessä on kalastus kielletty. Kalatalousalue suosittelee jatkettavan nykyisillä verkkokalastuskieltoalueilla (**ks. luku 4.2.3**).

Norppakannan kasvua/levinneisyyttä Läntisen Pien-Saimaan alueella tulee seurata ja tarvittaessa ottaa huomioon kalastussäännöksissä ja pyydysrajoituksissa.

Kalastusoppaiden luvista ks. luku 8.2.1.

8.2.3 Vuoksi

Lohikalojen kuturauhoitus tulee vaiheittain ottaa käyttöön koko jokiosuudella. Viimeistään lohikalakantojen saavutettua sellaisen tavoitetilan, että istutuksista voidaan kokonaan luopua ja luonnollinen lisääntyminen pystyy ylläpitämään elinvoimaista kantaa, tulisi kalastusasetuksen mukaista rauhoitusaikaa noudattaa myös Vuoksella. Mahdollista kalastuspainetta voidaan kohdistaa Mellonlahdelle ja erillistoimenpiteillä mahdollistaa muiden lajien kalastus lohikalojen rauhoitusaikana.

Kalastusoikeuden haltijana Imatran kaupunki määrittelee ja vastaa kalastuksen järjestämis- ja kalastussäätelytoimenpiteistä. Toimenpiteissä kalastusoikeuden haltijan huomioi Luken tekemän Vuoksen lohikalojen käyttö- ja hoitosuunnitelman ja Ely-keskuksen velvoiteraportti sekä niiden antamat toimenpideohjeistukset.

Kalatalousalue suosittelee Vuoksella jatkettavan kahden vavan kiintiötä ja nykyisiä vuorokausikiintiöitä lohikaloilla.

Vuoksella kalastus on kiellettyä kalastuslain mukaisesti 100 m voimalaitospadon alapuolella ja voimalaitokseen vettä johtavissa kanavissa.

Kalastusoikeuden haltija voi hakea perustellusti ELY-keskukselta määräaikaisen poikkeuksen sallia lohikalojen kalastuksen myös niiden kalastuslaista määritellyn syysrauhoituksen aikana sekä määritellä itsenäisesti alueellensa sopivan syysrauhoituksen.

Vuoksella pidetään voimassa ELY-keskuksen erillisellä päätöksellä onginta- ja pilkintäkielto Mellonlahdella sekä viehekalastuskielto koko Vuoksen alueella. Alueelle myydään erillistä viehekalastuslupaa, joka mahdollistaa viehekalastuksen ko. Vuoksen kalastusalueella.

Kalastusoppaat ks. luku 8.2.1.

8.2.4 Käytössä olevat pyydysyksiköinnit ja niiden hinnat kalatalousalueella

Kalastusmuoto	Vaikutus kalastoon	Kalojen vapautus elävänä	Pyydysyksiköinti	Hinta (€)
Onki ja pilkki	ahven / särki	kyllä / osittain		
Viehe ja uistin	petokalat	kyllä /osittain	0-3	0-3
Matosiima	särki / ahven /lahna /petokalat	ei	1-5	1-5
Isku/syöttikoukut -koukut 1 kpl	petokalat	ei	0-1	0-3
Täkysiima -koukut (50 kpl) Pien-Saimaa	petokalat	ei	1-5	1-5
Katiska/tiheä .13 mm	kaikenlainen kalasto	kyllä	0-1	0-2
Katiska / harva - yli 19 mm	Kaikenlainen kalasto -ei pieniä yksilöitä	kyllä	0-1	0-2
Rysä	kaikenlainen kalasto -ei pieniä yksilöitä	kyllä	1-10	1-5
Muikkuverkko	pienet kalat	ei	1-2	1-10
Harva verkko silmäkoko > 55 mm Korkeus 3 m ja alle	petokalat / lahna	ei	1-2	1-10
Harva verkko silmäkoko 25-54 mm korkeus 3 m ja alle	petokalat -keskenkasvuiset yksilöt	ei	1-2	1-10
Ressupaulanuotta ressupaulat -täystiheä	kaikenlainen kalasto	kyllä	10-20	1-10
Muikkunuotta selkänuotta?	muikku - särkikala jää pyytämättä	kyllä	10-30	1-20
Trooli	muikku	kyllä	50-200	1-5
Rapumerta (1 kpl)	passiivinen	kyllä	0-1	0-3

Kuva 28. Eteläisen Saimaan kalatalousalueen pyydysyksiköinti- ja hinnoitteluvaihteluväli vuonna 2021. Saatujen tietojen perusteella selkänuottaa ei ole erikseen yksiköity kalatalousalueella.

Yllä oleva taulukko kuvaa vuonna 2021 Eteläisen Saimaan kalatalousalueen eri osakaskunnissa käytettyjä pyydysyksiköinti- ja hinnoittelun vaihteluväliä. Osakaskunnat itse määrittelevät säännöissään alueellansa käytettävät yksikkömäärät ja niiden hinnat. Osakaskuntien kannattaa huomioida pyydysyksiköinnissään myös selkänuotta, jonka käyttö yleistyy Vuoksen vesistöalueella. Vallitsevana tilanteena osakaskunnilla on yleisesti käytössä pyydysyksiköinti vain yleisesti nuotalle, mutta olisi hyvä huomioida eri nuottamallien erilainen pyyntitehokkuus.

Kalatalousalue esittää, että Troolin osalta pyydysyksiköinnin ja yksikköhinnoittelun tulee olla suhteessa vesialueen kalastettavaan pinta-alaa nähden.

Tällä tarkoitetaan, että pieniä kalastettavia vesipinta-aloja omistavat osakaskunnat eivät voi yksiköidä ja hinnoitella troolilyksiköitään suuremmiksi kuin kalatalousalueen yli 1000ha vesialueita omistavat osakaskunnat.

Pyydysyksiköintiin perustuvan kalastuslupajärjestelmän lisäksi Eteläisen Saimaan kalatalousalue suosittelee osakaskunnille käyttöön otettavaksi ammattikalastajille trooli ja/tai nuottakalastuksessa kertakorvaukseen perustuvaa hinnoittelua. Osakaskunta voi kokouksessaan määritellä troolille ja/tai nuotanvedolle kertakorvaushinnan, jonka toimia suorittaa toteutuneiden vetokertojen perusteella.

Varsinkin talvinuottauksen osalta tulevaisuuden vallitsevat jäätilanteet vaikuttavat siihen, että on erittäin vaikea etukäteen määrittää talvinuottauksen kauden kestoa, joten kertakorvaukseen perustuva hinnoittelu mahdollistaisi ennakoitavuuden ko. kalastusta harjoitettaessa.

8.2.5 Eteläisen Saimaan kalatalousalueen kalastuslain 14§ mukaisen käyvän hinnan määrittäminen

ELY-keskuksen kautta saatavan kaupallisen kalastuksen luvan tulee olla aina viimeinen keino luvan hankkimiseen ja se voidaan myöntää vain käyttö- ja hoitosuunnitelmassa kaupalliseen kalastukseen hyvin soveltuville alueille.

Käypää hintaa kalastusluvalle määriteltäessä tulee huomioida tapauskohtaisesti onko kyseessä kalastuslain 11§ mukainen kalastusoikeuden vuokraus vai kalastuslain 12§ mukainen pyydysyksiköintiin perustuva kalastuslupa.

Alueellisten käypien hintojen muodostamiseksi ELY-keskuksen tulee olla yhteydessä kalatalousalueen hallitukseen, joka selvittää alueellista käypää hintaa yhteistyössä ELY-keskuksen ja osakaskunnan sekä ammattikalastajan kanssa. Yhteistyöllä pyritään selvittämään hakemuksessa ilmoitetun alueen käypä hinta ottaen huomioon hakemuksessa ilmoitetun alueen lupahintaan vaikuttavat erityiset olosuhteet ja tekijät. Käypää hintaa määriteltäessä tulee myös huomioida ko. alueen kalastettava koko ja vallitseva kalakannan tila. Kalatalousalue voi esimerkiksi olla yhteydessä alueensa kalastusoikeuden haltijoihin hinnan selvittämiseksi tai selvittää vastaavien vesialueiden lupien hintoja alueen viereisissä kalatalousalueissa. Mikäli käypää hintaa ei saada yhteistyöllä selvitettyksi, ELY-keskus voi muodostaa käyvän hinnan viime kädessä perustuen alueella vastaavia kalastuslupia vapaaehtoisin sopimuksin myyvien osakaskuntien kalastuslupien hintoihin, ottaen kuitenkin huomioon, että osakaskuntien myymät kalastusluvut voivat hinnoittelultaan olla alle alueellisen käyvän hinnan tai toiminnanharjoittaja voi olla luvan myöntävän osakaskunnan osakas, jolloin tarvittava korostus on muodostettava lupahintaan.

Mikäli luvasta kilpailee useampi kalastaja, luonteva tapa hinnan määrittämiselle on huutokaupan järjestäminen.

8.2.6 Eteläisen Saimaan kalatalousalueen vuosikokousedustus

Kalatalousalue edellyttää, että osakaskunnat tekevät kokouksissaan päätökset kalatalousalueen yleiskokouksen edustajastaan ja hänen varahenkilöstä. Varsinainen kokousedustaja ja varahenkilö tulee kirjata kokouspöytäkirjaan. Kokouspöytäkirja tulee tarvittaessa esittää yleiskokouksen ilmoittautumisessa.

8.3 Kalastuksenvalvonta

Kalastuksen valvonta tulee suorittaa, kuten kalastuslain 12 luvussa säädetään.

Varmistetaan, että kalatalousalueella kalastuksen valvonta on suunnitelmallista sekä ajallisesti ja alueellisesti kattavaa. Kalastuksen valvonnassa todetut kalastusrikkomukset viedään seuraamusprosessiin ja niistä raportoidaan. Tämä tulee huomioida erityisesti norpan suojeluasetuksen osalta.

Kalastuksen valvonnasta tiedotetaan ja sen tuloksista tulee raportoida vuosittain.

Kalastuksenvalvojaan sovelletaan hänen toimiessaan tässä laissa säädetyssä valvontatehtävässään rikosoikeudellista virkavastuuta ja hänen tulee olla suorittanut hyväksyttävästi kalastuslain 104§:ssä säädetyn kalastuksenvalvojan kokeen. Kalastuksenvalvontatehtävässä noudatetaan hallintolakia, viranomaisten toiminnan julkisuudesta annettua lakia, kielilakia ja saamen kielilakia. Vahingonkorvausvastuusta säädetään vahingonkorvauslaissa.

Kalastuksen valvonnalla on kaksi merkittävää vaikuttavuutta, taloudellinen ja kalakantojen hoidollinen sekä suojelullinen merkitys.

Taloudellinen vaikuttavuus kohdistuu siihen, että kalastusoikeuden haltija saa sille kuuluvat tulot kalastuksesta. Hoidollinen ja suojelullinen vaikuttavuus toteuttaa taas kalastuslain mukaisia kalastusoikeuden haltijan velvollisuuksia kalakantojen hoidon ja suojelun osalta.

Kalastuksenvalvontaan kuuluvasta tehtävästä tai toimenpiteestä ei saa aiheutua suurempaa haittaa tai vahinkoa kuin kalastuksenvalvonnan toteuttamiseksi on välttämätöntä. Tehtävän tai toimenpiteen on oltava perusteltu suhteessa valvonnalla tavoiteltavaan päämäärään ja kiireellisyyteen sekä tilanteen kokonaisarvioon vaikuttaviin seikkoihin.

Kalastuksenvalvojaksi hyväksytään se, joka; on oikeustoimikelpoinen, tunnetaan rehelliseksi ja luotettavaksi ja on henkilökohtaisilta ominaisuuksiltaan tehtävään sopiva; ja on hyväksytysti suorittanut 104 §:ssä säädetyn kalastuksenvalvojan kokeen.

Kalatalousalueen valtuuttamalla kalastuksenvalvojalla on oikeus valvoa kalastusta koskevien säännösten ja määräysten noudattamista koko kalatalousalueen alueella riippumatta siitä, onko 121 §:ssä tarkoitettua päätöstä tehtävien siirrosta kalatalousalueelle tehty.

Kalastuksenvalvontaan kuuluu lisäksi kalastajien ohjaus, neuvonta, tiedottaminen ja valistus sekä kalastuslupaehtojen määrittäminen ja yhteensovittaminen kalastuslain mukaisesti.

Kalastuksenvalvonta tehtävään kuuluu myös kalakantojen suojelu ja hoitotoimenpiteitä (alamittojen-, saaliskiintiöiden-, rauhoitusaikojen- ja kieltoalueiden valvonta).

Kalastuksenvalvojaksi hyväksyy hakemuksesta se elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus, jonka toimialueeseen hakijan kotikunta kuuluu. Hyväksyminen on voimassa kymmenen vuotta. (Finlex. §100, §102, §103, §107, kalastuslaki luku 6 46§ -ja asetus.)

8.3.1 Eteläinen Suur-Saimaa ja Läntinen Pien-Saimaa

Kalastuslain 24 § mukaisesti kalastuksenvalvonnan järjestäminen kuuluu kalatalousalueiden lakisäätöisiin tehtäviin.

Kalatalousalueen hallitus päättää kalastuksenvalvonnan käytännön organisoinnista.

Kalatalousalue valtuuttaa valvojakokeen hyväksytysti suorittaneen kalastuksenvalvojan tehtävään. Kalastuksenvalvontaa suoritetaan yhteistyössä muiden tahojen kanssa ja resurssien puitteissa. Valvontatapahtumista tulee tehdä dokumentointi ja saattaa se tiedoksi kalatalousalueen hallitukselle. Kalatalousalueen hallitus vastaa käytännön valvonnan toteutuksesta ja vuosittainen valvontaraportti luettavissa kalatalousalueen kotisivuilla.

Lisäksi osakaskunnat vastaavat omien alueidensa kalastuksenvalvonnasta. Valvontaa suorittavat osakaskuntien valtuuttamat ja kalastuksenvalvontakokeen hyväksytysti suorittaneet kalastuksenvalvojat.

Mikäli käytettävissä olevat resurssit ovat riittämättömät, kalastuksenvalvonnan painopistealueita määritetään kulloisenkin tarpeen mukaan.

8.3.2 Vuoksi

Vuoksella kalastuksen valvonnan hoitaa ja siitä vastaa kalastusoikeuden haltija (Imatran kaupunki) vesialueen omistajien kanssa tehtyjen sopimuksien mukaisesti.

Kalastuksenvalvontaan kuuluu alueellisten kalastuslupaehtojen määrittäminen ja yhteensovittaminen kalastuslain mukaisesti, valvontajärjestelmän ylläpitäminen, alueellisen luvan tarkastukset (Vuoksen kalastuslupa), valtion kalastonhoitomaksun tarkastaminen ja kalakantojen suojele- ja hoito (alamitat, rauhoitusajat, saaliskiintiöt, kalastuslaki 6 luku 46§ ja – asetus).

9. Palveluiden kehittäminen

Kalatalousalueelle on perustettu nettisivut osoitteeseen <https://www.etelaisen-saimaan-kalatalousalue.fi/>. Nämä sivut toimivat kalatalousalueen pääasiallisena tiedotuskanavana. Sivuille tulee osakaskuntaluettelo sijaintikarttoineen, viehelupa-alueiden tiedot, toimivien osakaskuntien yhteystiedot. Lisäksi sivuilta löytyy yleisten kokousten pöytäkirjat. Sivulla tiedotetaan myös kalatalousalueen ajankohtaisista asioista, kuten esimerkiksi erilaisista kalastusmääräyksistä.

Kalatalousalueen sivuille tulee nähtäväksi voimassa oleva alueen käyttö- ja hoitosuunnitelma.

Kalatalousalueella pyritään ylläpitämään jo toiminnassa olevia neljää yhteislupa-aluetta (Suur-Saimaan viehelupa, Läntisen Pien-Saimaan viehelupa (kuva 14), Lappeenrannan kaupungin

kalavesien kiinteiden pyydysten yhteislupa-alue (kuva 18) sekä Vuoksen yhteislupa-alue (kuva 24). Kalatalousalueen yleiskokous määrittelee vuosittain yhteislupa-alueiden viehelupahinnat ja säännöt Suur-Saimaan sekä Pien-Saimaan yhteislupa-alueille.

Vuoksen yhteislupa-aluetta koskevat asiat päättää Imatran kaupunki Vuoksea koskevien vesialueiden vuokrasopimuksien perusteella. Lappeenrannan kaupungin kalavesien osalta päätökset tekee Lappeenrannan kaupunki.

Kalatalousalue myy vain yhteislupa-alueiden lupia kalaluvat-etelakarjala.fi –palvelussa tai muussa vastaavassa lupamyyntipalvelussa. Tavoitteena on, että luvanmyynti tapahtuisi sähköisesti ja näin saataisiin kerättyä kalastajien yhteystietoja ja ajantasaista saalistietoa alueelta.

Tiedot veneenlaskupaikoista ja niihin liittyvistä pysäköintipaikoista lisätään kalatalousalueen kotisivuille ja tietoja päivitetään aktiivisesti.

10. Omistajakorvausten jako

Kalastuslain 83 §:n mukaan kalastonhoitomaksuvaroista vesialueen omistajille palautuvat varat tulee jakaa viehekalastuksesta aiheutuvat rasituksen mukaisesti. Kalatalousalue vahvistaa jakoperusteet käyttö- ja hoitosuunnitelmassa ja vastaa varojen jakamisesta.

Eteläisen Saimaan kalatalousalueen vedet ovat suosittuja viehekalastusalueita. Vedet ovat helposti saavutettavia ja niille on saatavissa yhteislupa-alueiden viehekalastuslupia varsin kattavasti. Lisäksi viehekalastus kalastonhoitomaksulla on mahdollista lähes koko kalatalousalueella Vuoksea lukuun ottamatta. Lisäksi on huomioitava, että kalastonhoitomaksun maksavat myös ne 18 – 64 vuotiaat kalastajat, jotka kalastavat muulla kuin yleiskalastusoikeudella.

Kalastuslain mukaan korvaukset jaetaan rasituskertoimella, joka on 0 – 5 sen mukaan, millainen kalastuspaine alueella on. Kerroin on 0 niillä alueilla, joissa kalastus on kokonaan kielletty. Kerroin on 5 alueilla, joissa kalastus on erityisen voimakasta.

Yhteislupa-alueiden (Suur-Saimaan ja Pien-Saimaan) viehekalastuslupamyynnin seurannan ja kalastusvalvonnan yhteydessä suoritettujen havaintojen perusteella voidaan todeta, että molemmilla yhteislupa-alueilla on runsaasti kalastusrasitusta, joka perustuu yhteisluvalla tapahtuvaan viehekalastukseen. Yhteislupamyynnistä kertyneet tulot tuloutetaan vesialueenomistajille (Suur-Saimaan yhteislupatulot kalavesien hoitoon sopimuksien mukaisesti), joten vesialueen omistajat saavat tästä syntyvästä kalastusrasituksesta erilliskorvauksen. Edellä kerrottuihin havaintoihin perustuen kalastuslaissa tarkoitettu omistajakorvausten jakoperusteena oleva viehekalastusrasituksen aluekohtaisia eroja ei pysty perustellusti määrittelemään.

Kalatalousalueen mukaan lähtökohtaisesti rasituskerroin tulee olla sama kaikilla kalatalousalueen vesillä kalastuskieltoalueita lukuun ottamatta. Tämän mukaan kalatalousalue päättää suorittaa omistajakorvausten jaon samalla rasituskertoimella koko kalatalousalueella, jolloin jakoperusteeksi muodostuu pinta-ala kohtainen jako. Jakoperusteita voidaan muuttaa kalatalousalueen varsinaisen kokouksen päätöksellä kesken suunnittelukauden, mikäli ilmenee sellaisia uusia seikkoja, joiden perusteella jakosuhteita tulisi muuttaa. Tällaisia seikkoja voi esimerkiksi olla jonkin vesialueen veden laadun oleellinen muuttuminen tai kalastusrasitustutkimukseen perustava uusi tieto alueen kalastusrasituksen kohdentumisesta.

11. Kaupalliseen kalastukseen ja kalastusmatkailuun hyvin soveltuvien alueiden/pyydysten määritykset sekä kalataloudellisesti merkittävien alueiden määritys

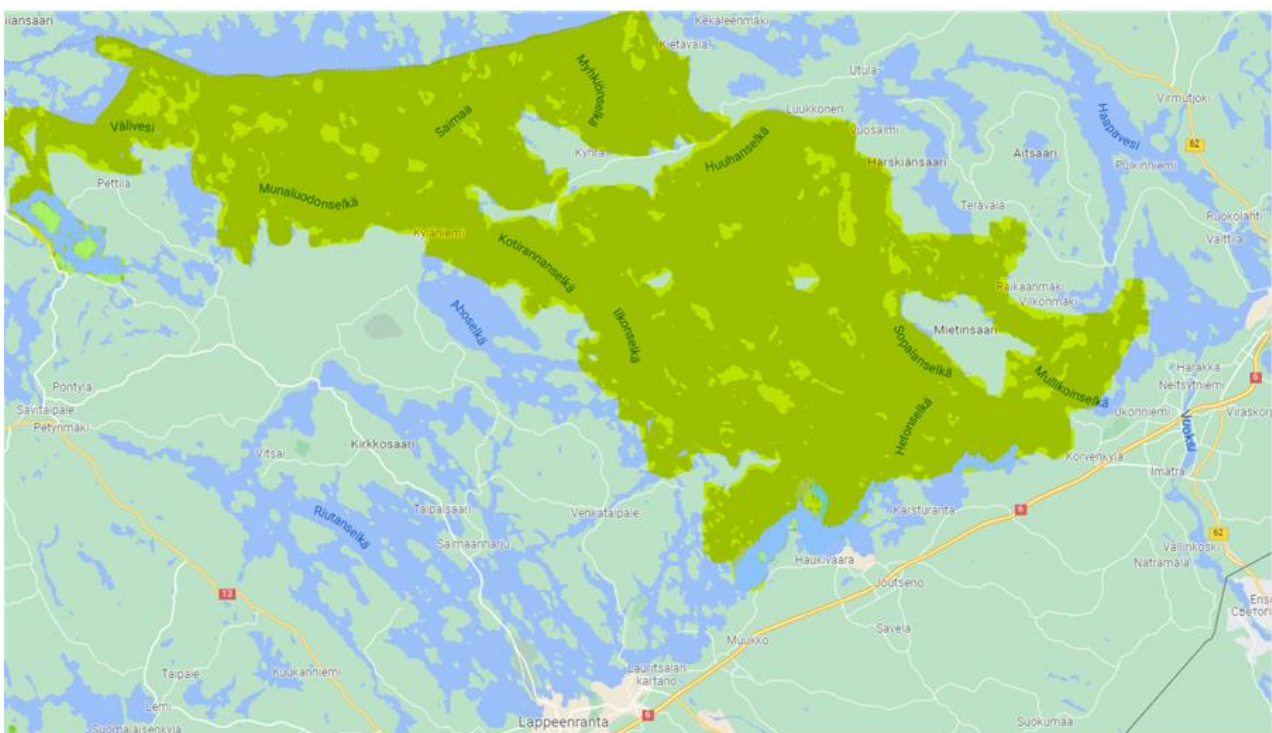
Eteläisen Saimaan kalatalousalueen kalataloudellisesti merkittäviä alueita ovat hyvin ammattikalastukseen eri pyyntimenetelmillä soveltuvat alueet sekä kalastusmatkailuun hyvin soveltuvat alueet. Eteläisen Saimaan kalatalousalueen lähes kaikki samat vesialueet, jotka soveltuvat ammattikalastukseen tai kalastusmatkailuun, soveltuvat vapaa-ajan kalastukseen, joten ovat myös siltä osin kalataloudellisesti merkittäviä alueita. Eteläisen Saimaan kalataloudellisesti merkittävät alueet esitetty kuvassa 30.

Kalataloudellisesti merkittäviä alueita ovat myös tietyt uhanalaisien kalalajien esiintymisalueet, jotka ovat lueteltu erikseen kohdassa 11.3

Pien-Saimaan vesialueet ovat vapaa-ajan kalastuskäytössä suosittuja vesialueita ja siltä osin niillä on myös kalataloudellista merkitystä.

11.1 Kaupallisen kalastukseen hyvin soveltuvien alueiden määritykset sekä pyydysten määritykset

Troolikalastukselle hyvin soveltuvat Eteläisen Saimaan kalatalousalueella eteläisen Suur-Saimaan laajat selkävedet. Troolikalastukselle kiellettyjä alueita ovat Suur-Saimaan kapeikot, matalikot, tehtaanedustat sekä satama-alueet.

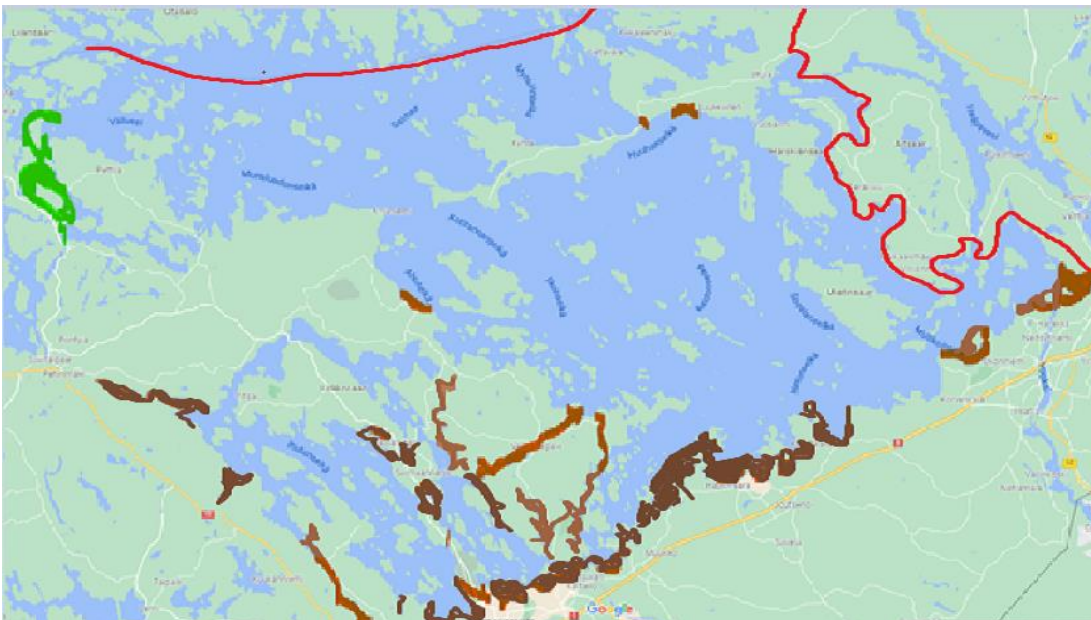
Kuva 29. Eteläisen Suur-Saimaan troolialueet (Google maps)

Troolikalastukselle soveltuvat alueet eteläisellä Suur-Saimaalla on merkitty karttaan (kuva 29) vihreällä. Eteläisen Suur-Saimaan kalatalousalueella troolikalastukselta on rajattu pois Läntisen Pien-Saimaan alue ja Vuoksi. Läntinen Pien-Saimaa on rakenteeltaan saarien rikkonainen ja matala ja Vuoksi on virtaava erityiskalastuskohde. Lisäksi troolikalastukselta kiellettyjä alueita ovat kapeat salmet ja tieheään ranta-asuttetujen alueiden lähivedet. Osakaskunnat voivat troolilupia myöntäessään rajata lupaehdoissaan pois myös muita alueita. Erityistä huomiota tulee kiinnittää osakaskuntien oikeuteen määritellä itse myöntämänsä trooliluvan ehtonsa aluerajauksien ja pyyntiaikojen osalta.

Troolikalastus on lisäksi sallittua muillakin alueille esim. Vuoksen suun alue, kun kyseessä on tutkimus ja/tai koeluonteinen toiminta ja siitä on sovittu vesialueen omistajan kanssa.

MUU AMMATTIKALASTUS (poislukien trooli)

Eteläisen Saimaan kalatalousalueen vesialue soveltuu hyvin, muutamaa poikkeusta lukuunottamatta, lähes kokonaan muulle kaupalliselle kalastukselle (poislukien trooli). Muulla kaupallisella kalastuksella tarkoitetaan ammattikalastusta mm. verkoilla, rysällä, nuotalla, paunetilla, katiskalla tai rapumerroilla. Kokonaan kaikenlaiselta kaupalliselta kalastukselta on rajattu pois kapeat salmet, satamat, yleiset uimarannat, Vehkataipaleen – ja Kivisalmen pumppulaitoksien kalastuskieltoalueet, tehtaiden edustat ja Vuoksi kokonaisuudessaan sekä tiheän rantarakentamisen välittömät läheisyydet. (kuva 30) Verkkokalastus (myös ammattimainen) on kielletty Kuivasen osakaskunnan määrittelemillä alueilla Partakoskenreitillä. (kuva 30)

Kuva 30. Kaupalliselle kalastukselle soveltumattomat alueet on värjätty karttaan ruskealla. Kalatalousalueen muu osa soveltuu hyvin muulle kaupalliselle kalastukselle (poislukien trooli) ja on kalataloudellisesti merkittävää aluetta. Vihreällä on maalattu kalatalousalueen suositus Kuivasen osakaskunnalle Partakosken reitin verkkorajoitusalueesta taimenen kutuvaelluksen turvaamiseksi (ks. 8.2.1). (Finlex. §68) (google maps)

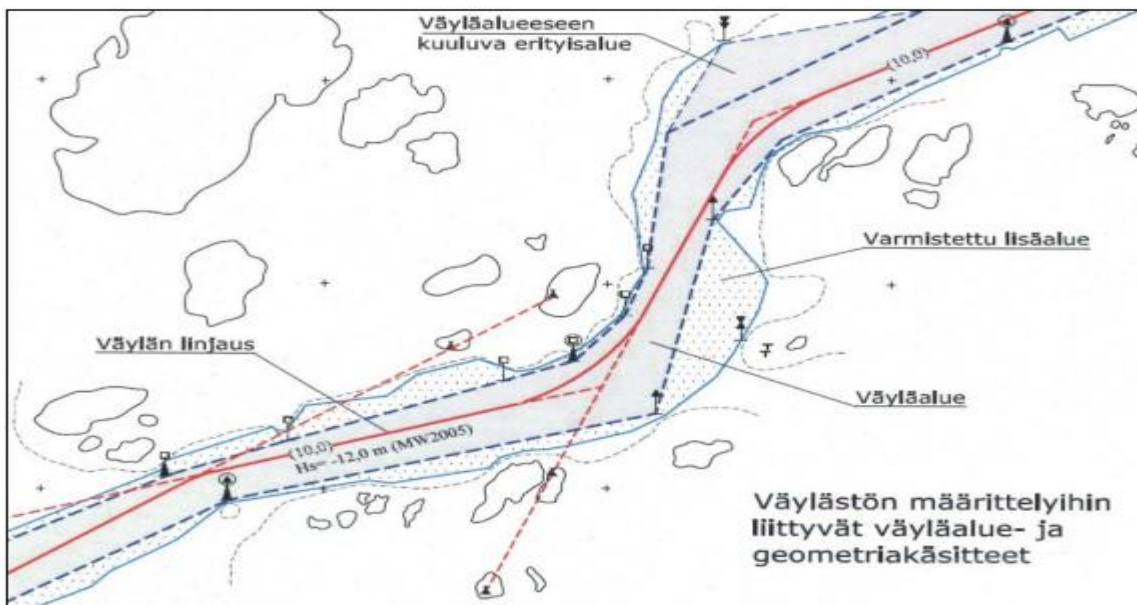
Erityistä huomiota tulee kiinnittää osakaskuntien oikeuteen määritellä itse myöntämiensä kalastuslupien, myös ammattikalastukseen tarkoitettujen lupien, ehtonsa aluerajauksien ja pyyntiaikojen osalta. Osakaskunta voi lupaehdoissaan määritellä omat alue ym.rajoitukset ammattikalastukselle.

Kiinteiden pyydysten asettamisessa tulee lisäksi ottaa huomioon mitä vesi- ja kalastuslaissa todetaan kalastamisesta väylällä.

Vesilaki kieltää asettamasta väylään ilman vesilain mukaista lupaa väylän käyttämistä vaikeuttavaa estettä (VL 3 luku 3 §). Käytännössä tämän tulkitaan tarkoittavan, että kiinteitä ja seisovia pyydyksiä ei saa asettaa väyläalueelle, väylän haraustason yläpuolelle. Jos pyydyksiä asetetaan haraustason alapuolelle, tulee niiden pyydysmerkit asettaa väyläalueen ulkopuolelle. Kalastusta muilla kuin kiinteillä ja seisovilla pyydyksillä ei ole väyläalueella kielletty (esim. troolaus, vetouistelu ja ajoverkolla kalastaminen). Väylällä kalastava kalastusalue ei saa kuitenkaan estää muiden alusten kulkua väylällä.

Pyydysten ulottuvuudessa ja vaikutusalueessa on huomioitava myös niiden kiinnittämisessä ja ankkuroinnissa käytetyt köydet ja vaijerit sekä pyydysmerkit.

Jos yleisen kulkuväylän alueella kulkee samalla myös valtaväylä tai kalaväylä, sovelletaan näillä alueilla lisäksi kalastuslain 25 §:ää, minkä mukaan valtaväylä ja kalaväylä on pidettävä vapaana seisovista pyydyksistä. Valtaväylässä ja kalaväylässä liikkuvalla rihmapyydyksellä kalastettaessa tulee yli puolet valta- tai kalaväylän leveydestä olla vapaana. (Väylät ja kalastus, Liikennevirastonohjeita 2014)

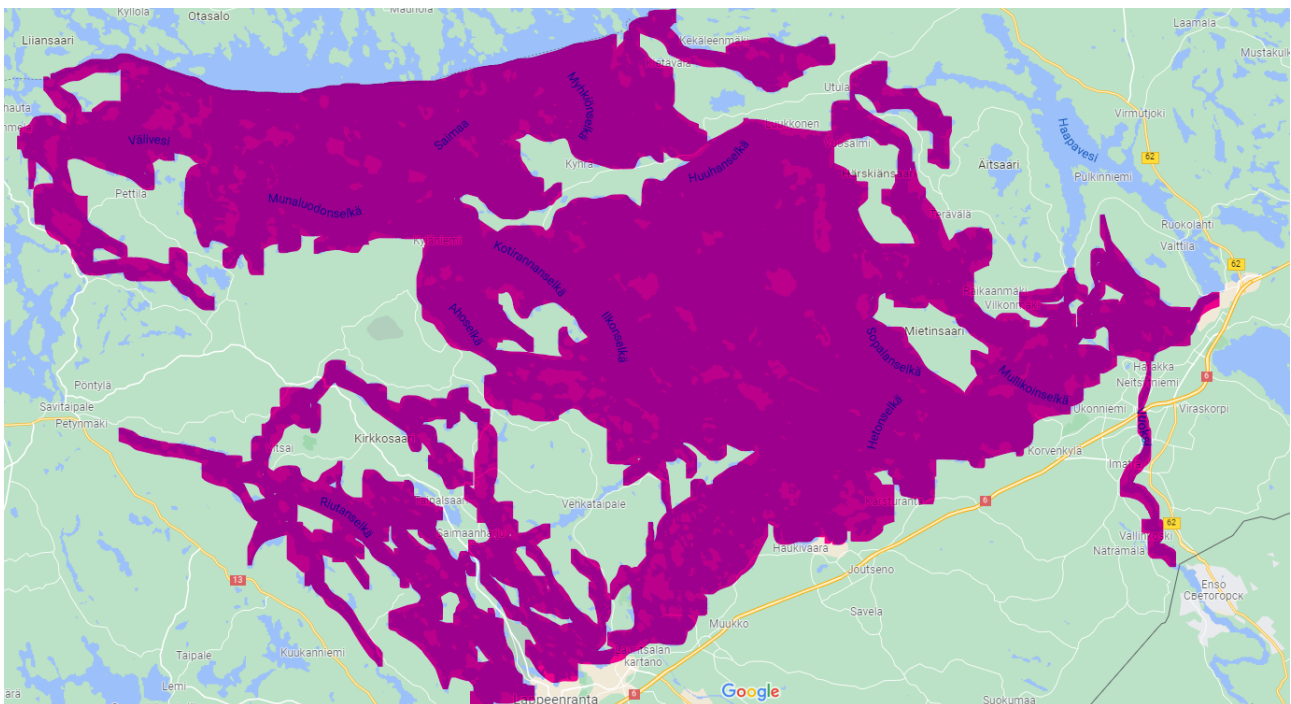

kuva 31. Vesiväylän väyläalue- ja geometriakäsitteet (Liikennevirasto: Vesiväyliin liittyviä käsitteitä, Dnro 1342/610/2005, 31.10.2011)

Kiinteiden pyydysten merkitsemisessä vesiliikenne alueella tulee myös huomioida kalastuslain mukaiset kiinteitä pyydyksiä koskevat merkitsemismääräykset. Kalastus- ja vesilain määräykset kiinteiden pyydysten sijoittamisesta vesiväylän läheisyyteen koskevat yhtäläillä ammattikalastusta kuin myös vapaa-ajankalastusta.

11.2 Kalastusmatkailulle hyvin soveltuvat alueet

Kalastusmatkailulle sopii lähes koko eteläisen Suur-Saimaan kalatalousalueen vedet, lukuun ottamatta yleisiä uimarantoja, satamia sekä ranta-asutusalueita. Kalastusmatkailua harjoitettaessa tulee huomioida mitä kalastuslaissa todetaan etäisyyksistä yksityisiin rantoihin/laitureihin/pyydyksiin. Osakaskunnat voivat itse määritellä alueillansa tapahtuvan kalastusmatkailun osalta myös muita ehtoja ja rajata pois esim. arvokkaita luontokohteita (esim. norpan pesintä), vaelluskalojen lisääntymisalueita tai vaellusreittejä.

Kuva 32. Eteläisen Saimaan kalatalousalueen kalastusmatkailulle hyvin soveltuvat alueet.

11.3 Muut kalataloudellisesti merkitykselliset alueet

Ammattikalastukseen ja kalastusmatkailuun liittyvien alueiden lisäksi Eteläisen Saimaan kalatalousalueen muita kalataloudellisesti merkityksellisiä alueita ovat vaelluskalakantojen ja muiden uhanalaisten kalakantojen elinkierron sekä muun biologisen monimuotoisuuden turvaamiseen liittyvät alueet Vuoksella ja Partakosken reitillä. Kalataloudellisesti merkityksellisiksi alueiksi luokitellaan myös järvikutuisen harjuksen lisääntymisalueet Eteläisellä Suur-Saimaalla sijaitsevien kutualueiksi soveltuvien sorapohjaisten saarten edustoilla sekä järvilohen ja Saimaan nieriän syönnösalueet Suur-Saimaan suurilla selkävesillä. Näillä alueilla tulee huomioida kaikessa kalataloudellisessa toiminnassa se mitä muualla tässä käyttö- ja hoitosuunnitelmassa todetaan vaelluskalojen ja uhanalaisten kalakantojen turvaamiseksi sekä kalastuksen sääntely- ja järjestämistoimenpiteiksi.

12. Kalastustietojen ja kalakantojen tilan seurannan järjestäminen

Kalatalousalue seuraa kalakantojen ja vesistöjen tilaa ja kalastusta monella eri tasolla eri tahojen kanssa yhteistyössä. Kalatalousalueen kannalta on sitä parempi, mitä enemmän alueelta saadaan kerättyä tietoa kalastosta ja kalastuksesta.

Kalakantojen tilan seuranta toteutetaan pääsääntöisesti yhteistyössä Eteläisen Saimaan kalataloustarkkailuohjelman kanssa ja sen tuloksia hyödyntäen. Kalakantojen tilaa seurataan alueella resurssien puitteissa myös koeverkkokalastuksilla.

Täplärapu on säädetty haitalliseksi vieraslajiksi koko EU:n alueella. Lähtökohtaisesti vieraslajia ei saa päästää luontoon, pitää hallussa, kuljettaa, saattaa markkinoille, välittää taikka myydä tai muuten luovuttaa. Täpläravulla on kuitenkin merkittävää taloudellista arvoa ja siksi sille on laadittu hallintasuunnitelma, jonka perusteella täplärapukantojen hyödyntämistä ja kauppaa voidaan jatkaa.

Täpläravun leviämistä ja kantojen tilaa seurataan kalatalousalueen vesissä saalistilastoinnin avulla. Seurannassa hyödynnetään Etelä-Karjalan kalataloustarkkailuohjelman yhteydessä saatuja tietoja täplärapukantojen tilasta.

Kalatalousalueella ei ole tiedossa alueita, joissa esiintyisi jokirapukantoja, joten sen osalta ei ole tarpeen järjestää erillistä seurantaohjelmaa.

12.1 Eteläinen Suur-Saimaa

Suur-Saimaalla kalastusseuranta toteutetaan lupamyynnin yhteydessä palautettavien saalistietojen perusteella kalaluva-etelakarjala.fi -palvelussa. Tätä järjestelmää jatketaan tulevaisuudessakin.

Kalatalousalue seuraa eri tahojen kanssa yhteistyössä Eteläisellä Suur-Saimaalla kalakantojen tilaa, kalastusta ja veden laatua. Kalakantojen seurannassa merkittävin toimi on yhteistyö Eteläisen

Saimaan kalataloustarkkailuohjelman toteutuksen kanssa. Koetrollauksia suositellaan järjestettävän säännöllisin väliajoin.

12.2 Vuoksi

Vuoksella saalistietoa kerätään ELY-keskuksen kanssa yhteistyössä toteutettavan kirjanpitokalastusseurannan avulla ja tarvittaessa toteutettavien kalastustiedustelujen mukaisesti. Lupamyyntiä seurataan lupamyyntijärjestelmän avulla kerättävällä tiedolla

Vaelluskalakalakantojen tilaa seurataan Vuoksella sähkökoekalastuksilla.

12.3 Läntinen Pien-Saimaa

Läntisellä Pien-Saimaalla saalistietoja ja lupamyyntimääriä kerätään kalaluvat-etelakarjala.fi -palvelusta saadun tilastoinnin ja saaliskirjanpidon avulla. Kalakantojen tilaa seurataan resurssien puitteissa paikallisten yhteistyötahojen kanssa koeverkkokalastuksilla.

13.Lähdeluettelo

www.kalaluvat-etelakarjala.fi Vapaa-ajankalastuksen saalisraportit, Lappeenrannan kalavesien säännöt

Jussila J. 2020 Eteläisen Saimaan täplärapukannan seuranta 2017-2021

Karels. A. 2020 Eteläisen Saimaan kalatalousalueen kalastuksen valvonta vuonna 2020

Karels A. 2021 Etelä-Saimaan kalataloudellinen tarkkailu vuonna 2020

Karels A. 2018 Läntisen Pien-Saimaan kalaston selvitys vuonna 2018

Kolari I, Eskelinen P, Auvinen H, Hirvonen E, Jounela P, Moilanen P. 2018. Vapaa-ajankalastus Saimaalla 2014-2015

valtionneuvosto.fi. Norpan suojelualueet ja norpan suojelemiseksi asetetut pyydysrajoitukset Eteläisellä Suur-Saimaalla

Liikenneviraston ohjeita 2014 Väylät ja kalastus

Luonnonvarakeskus. 2021 Vuoksen käyttö- ja hoitosuunnitelma

Suomi I.E. 2020 Etelä-Saimaan vesistö tarkkailu kesällä 2020

Tapaninen M. 2019 Vuoksen kirjanpitokalastus ja sähkökalastustulokset

Tiitinen V. 2010 Läntisen Pien-Saimaan kalastusalueen käyttö- ja hoitosuunnitelma vuosille 2010-2020

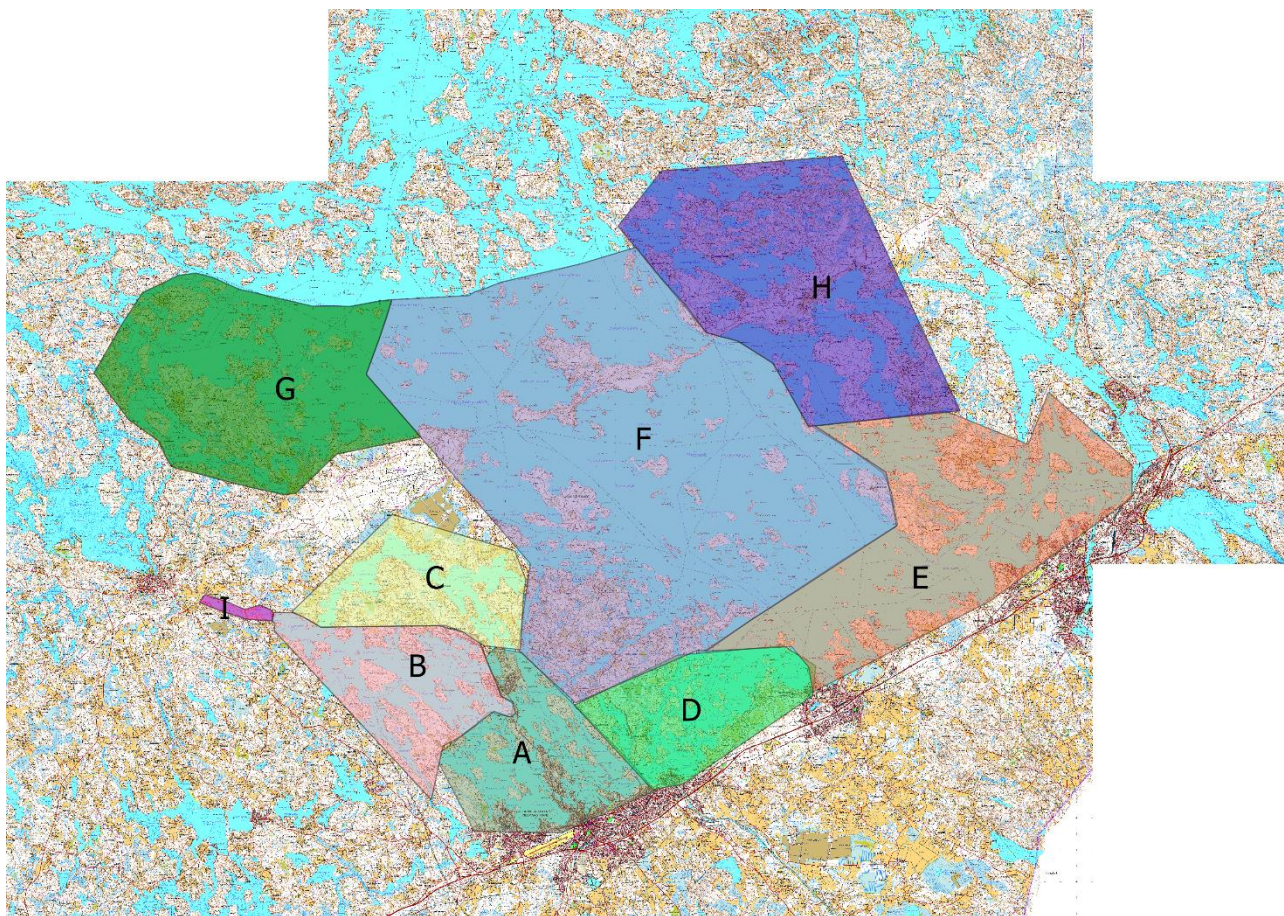
Tiitinen V. 1993 Suur-Saimaan käyttö- ja hoitosuunnitelma

Tiitinen V. 2010 Suur-Saimaan käyttö- ja hoitosuunnitelma 2010-2020

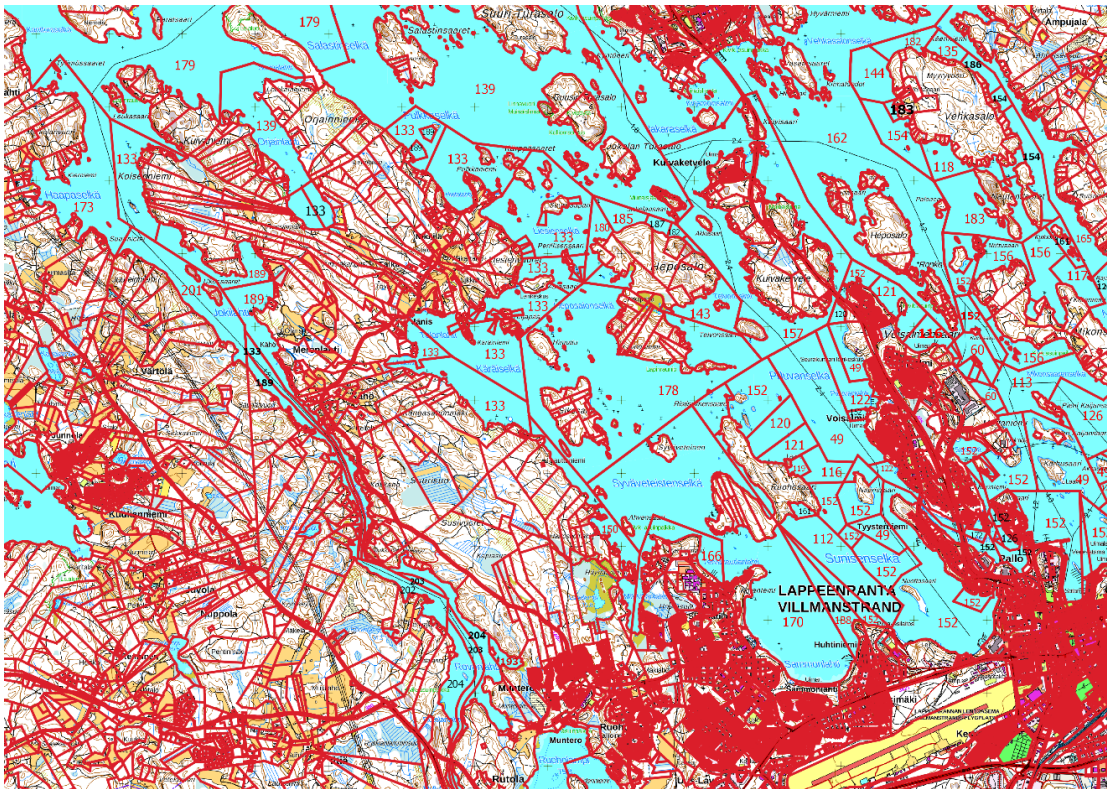
Tuomainen M. 2011 Ammattikalastuksen vesienkäyttösuunnitelma Itä-Suomessa

14.Liiteluettelo

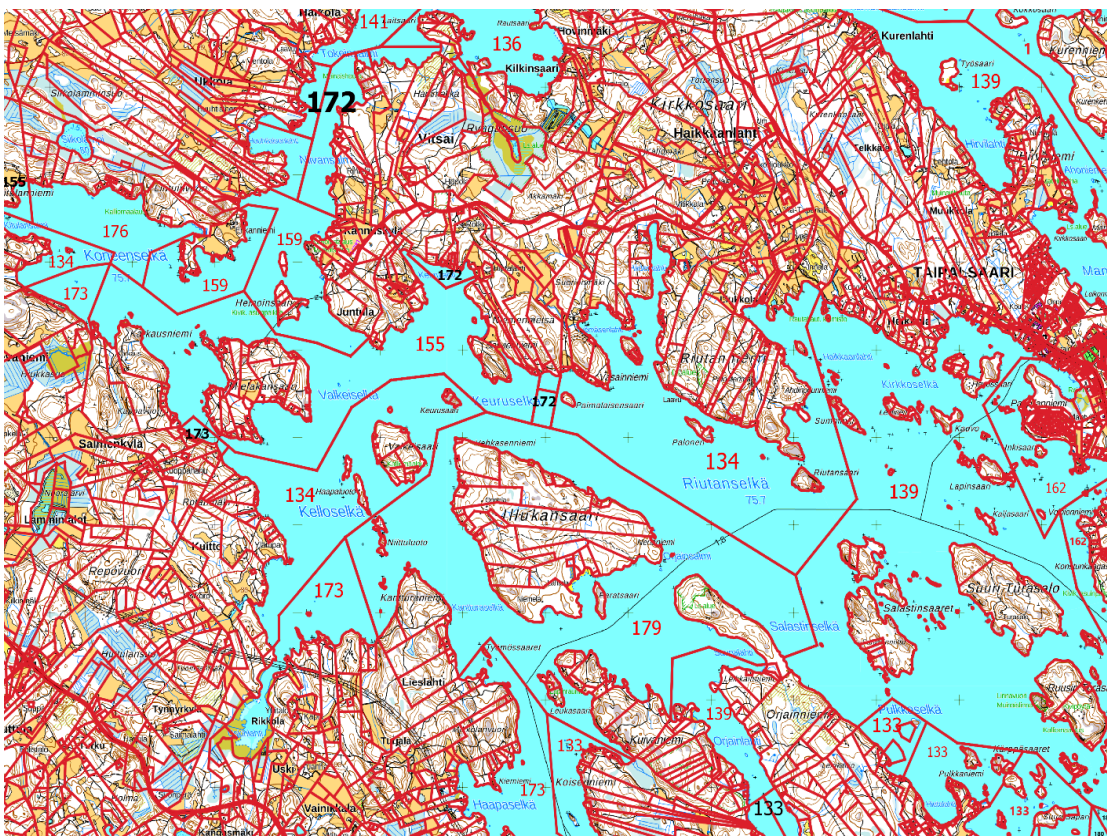
Liite 1 Eteläisen Saimaan kalatalousalueen osakaskuntakartta- ja luettelo

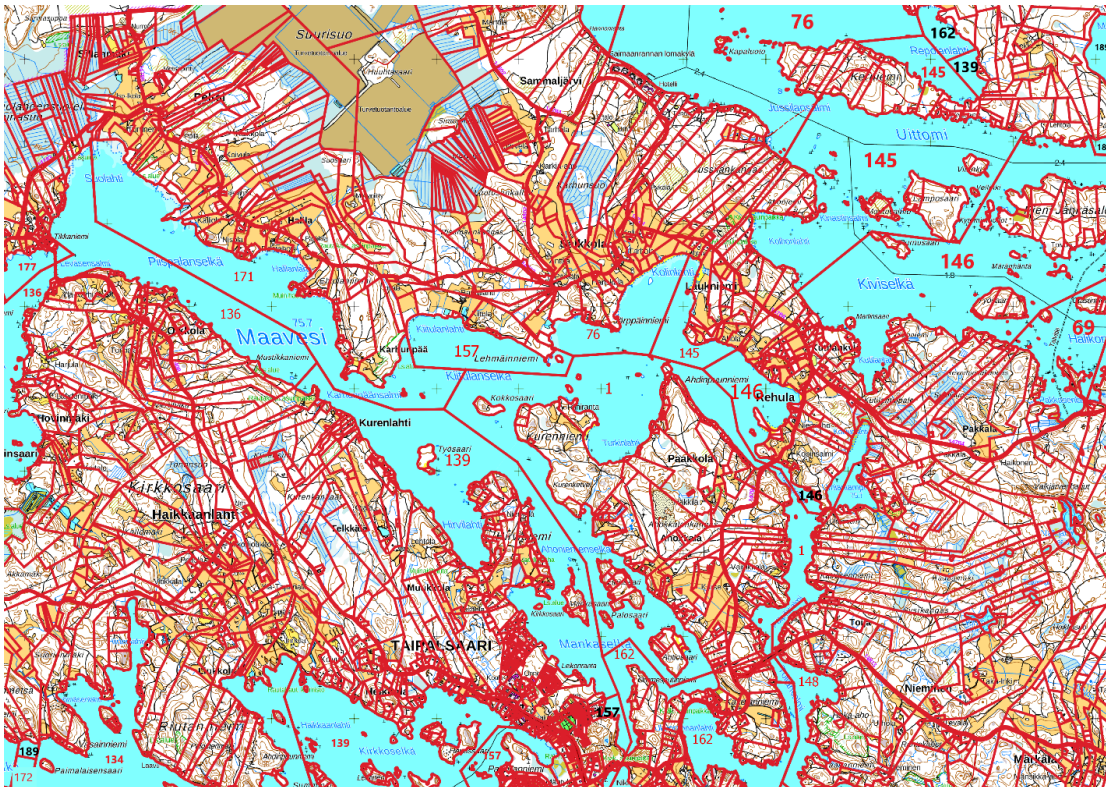
Kartta 1. Osakaskuntakartan karttalehtijako (Maanmittauslaitos)

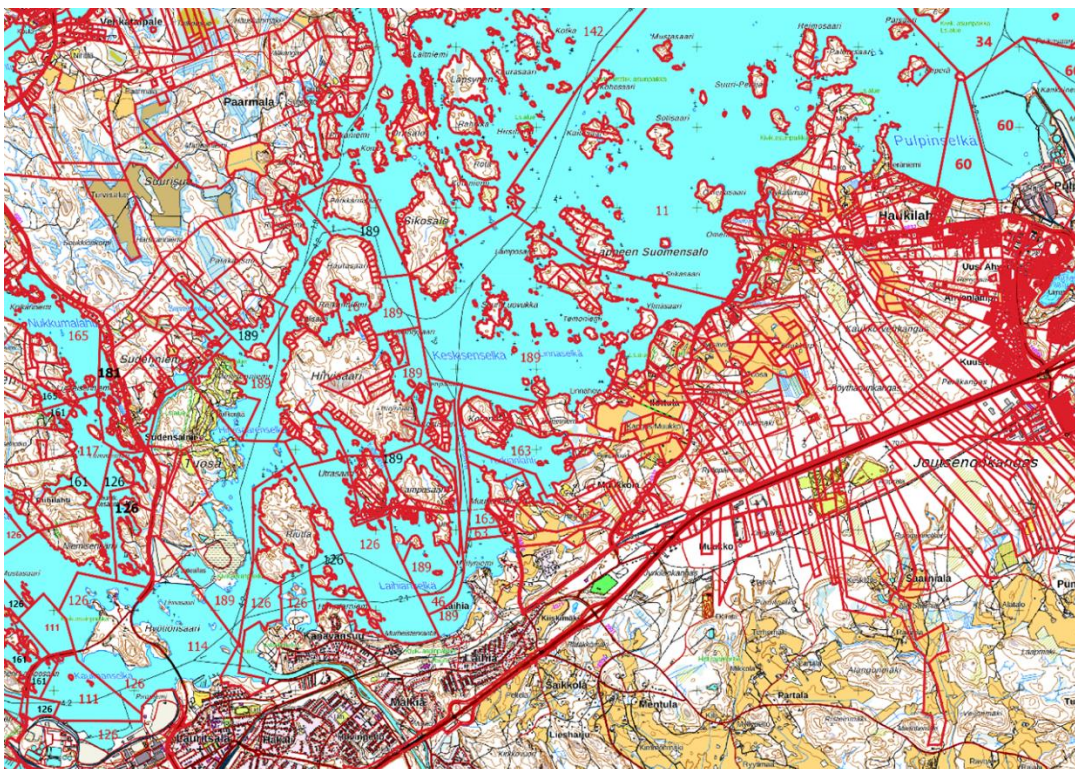
Kartta A. (Maanmittauslaitos)

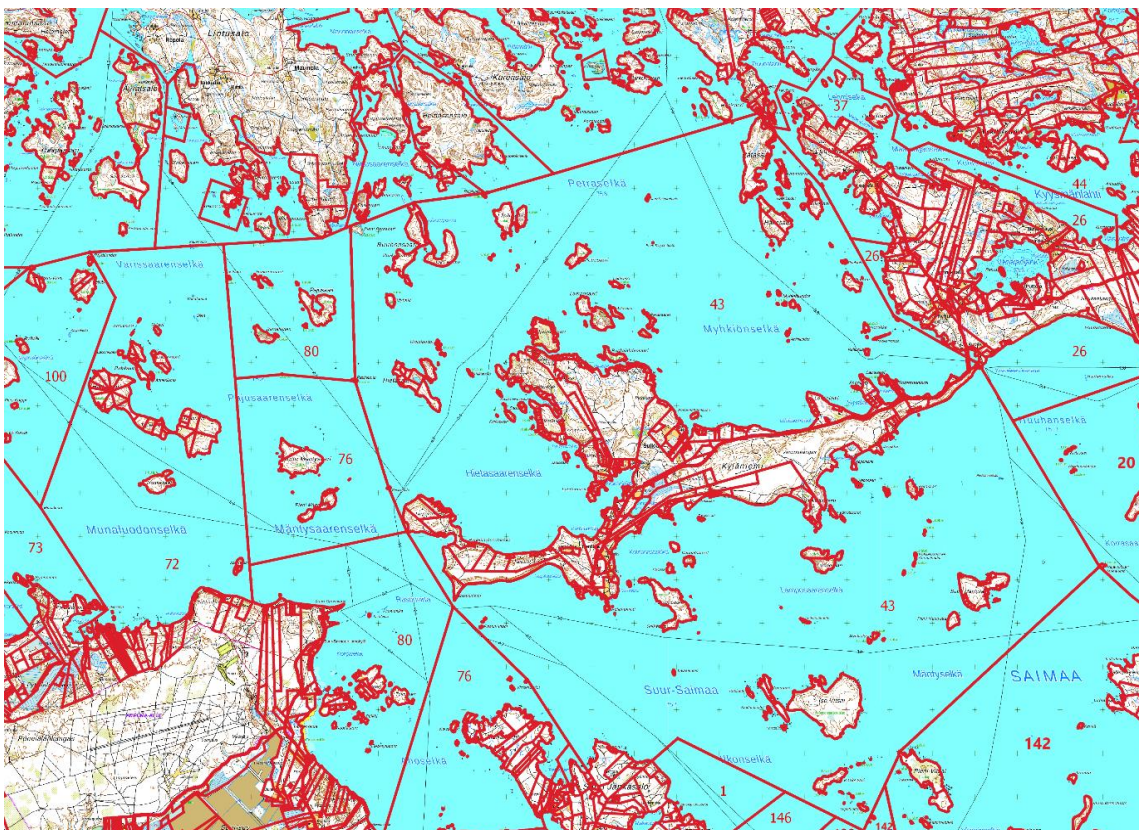
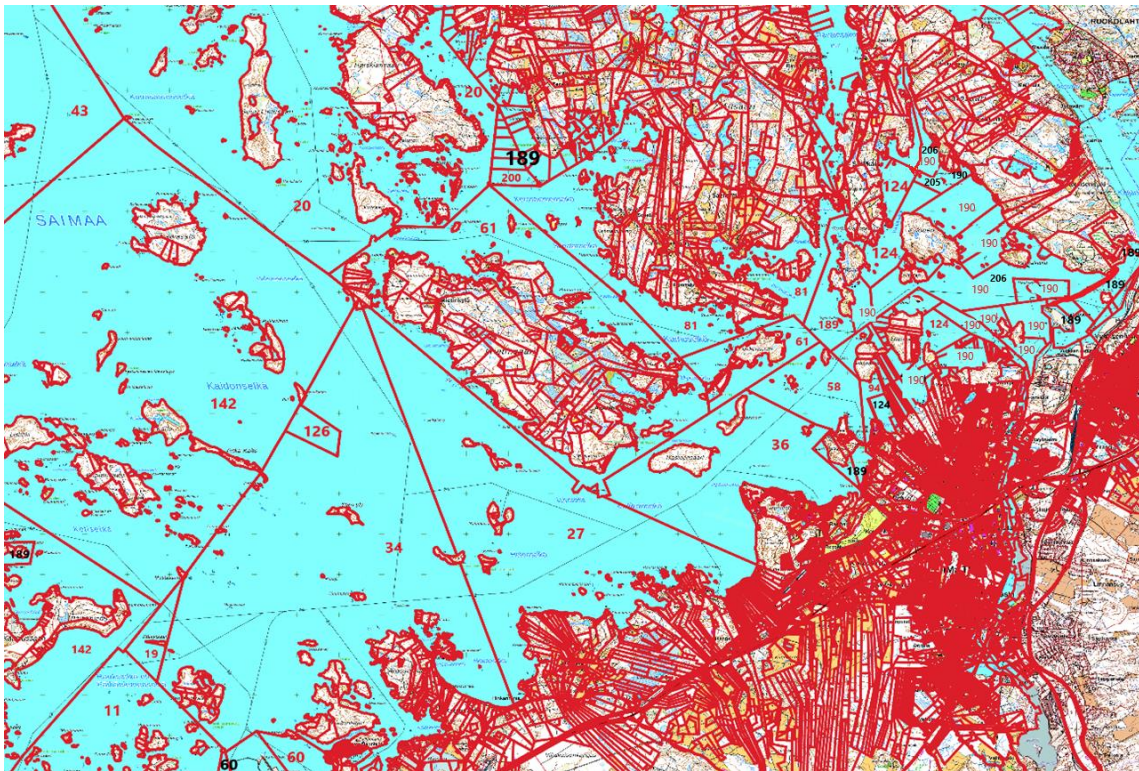
Kartta B. (Maanmittauslaitos)

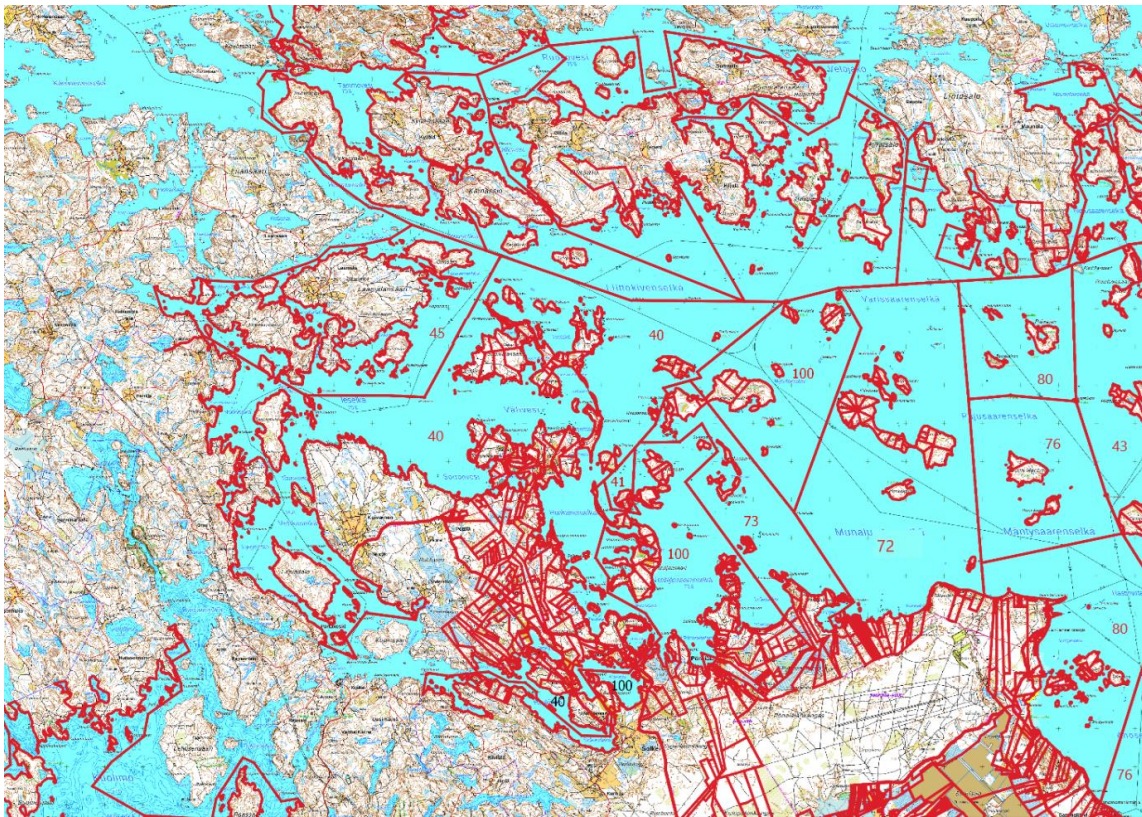

Kartta C. (Maanmittauslaitos)

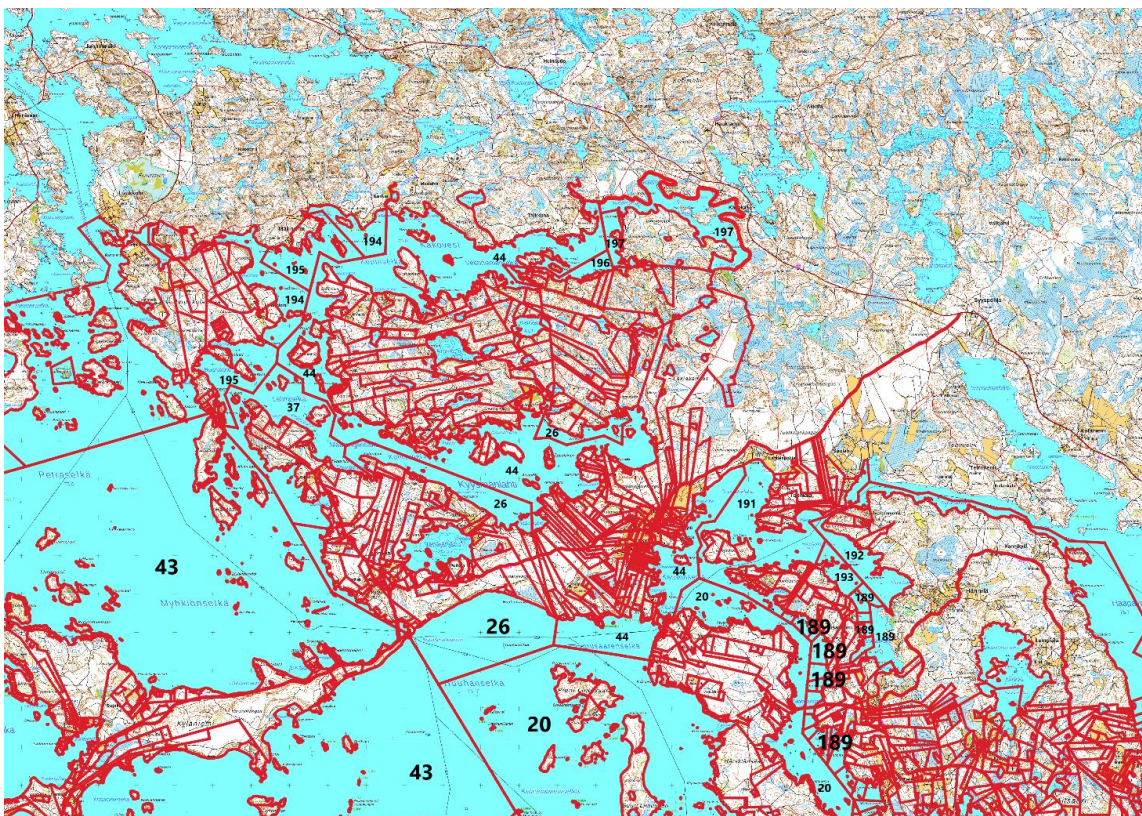

Kartta D. (Maanmittauslaitos)

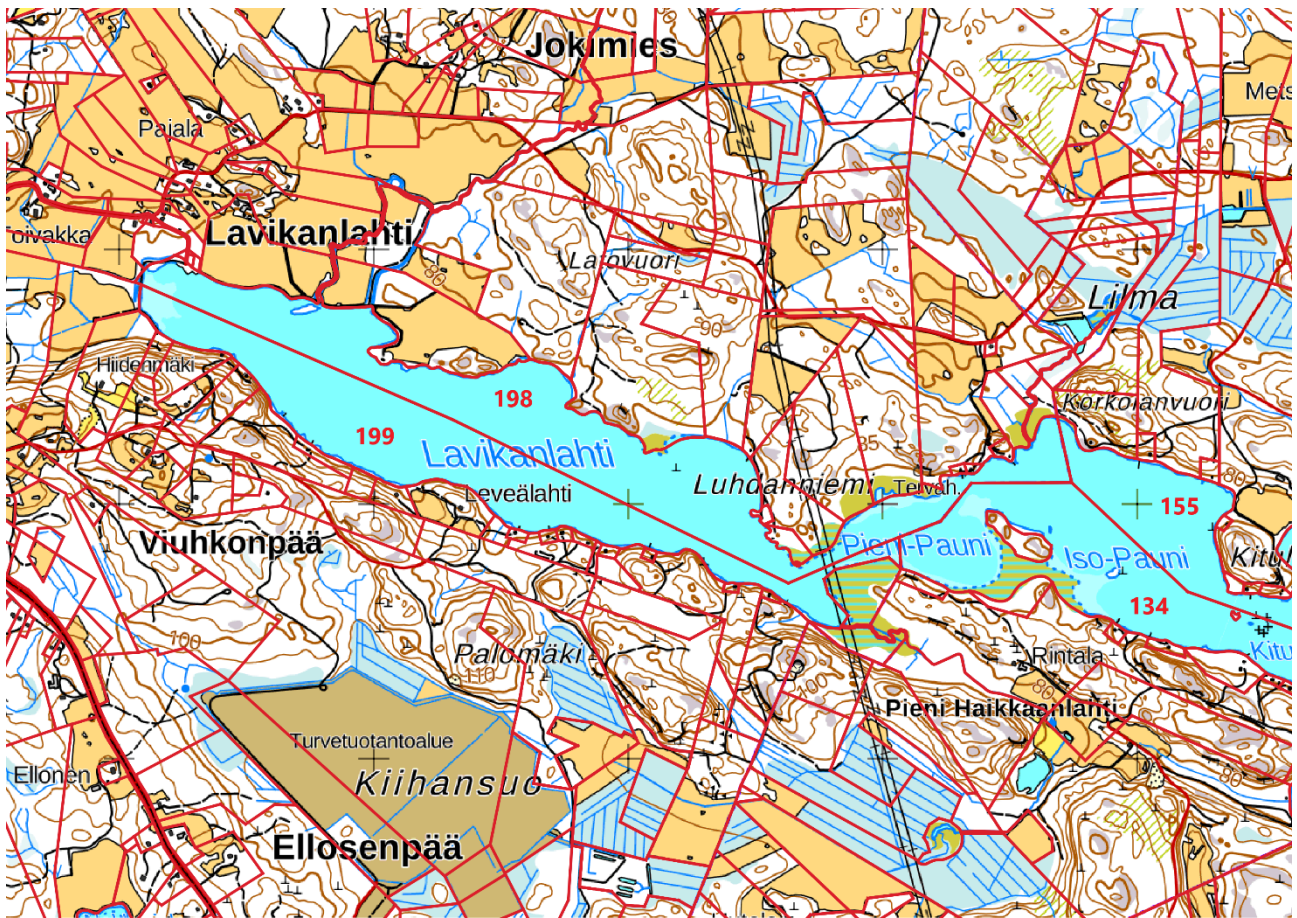

Kartta G. (Maanmittauslaitos)

Kartta H. (Maanmittauslaitos)

Kartta I (Maanmittauslaitos)

yhteisön nimi	Asema	Vaikutusalue (Karttalehti)
1 Ahokkalan osakaskunta	Yhteinen vesialue	Pien-Saimaa, Suur-Saimaa (B, C, F)
11 Haukilahden osakaskunta	Yhteinen vesialue	Suur-Saimaa (D, E)
20 Härskiänsaaren osakaskunta	Yhteinen vesialue	Suur-Saimaa (F, E, H)
26 Junnikkalan osakaskunta	Yhteinen vesialue	Suur-Saimaa (F, H)
27 Jänhiälän osakaskunta	Yhteinen vesialue	Suur-Saimaa (E)
34 Karstunranta-Kesolan osakaskunta	Yhteinen vesialue	Suur-Saimaa (D, E)
36 Koho-Tiurunien osakaskunta	Yhteinen vesialue	Suur-Saimaa (E)
37 Kohoniemi 2:6, 2:7 ok	Yhteinen vesialue	Suur-Saimaa (F, H)
40 Kuivasen osakaskunta	Yhteinen vesialue	Suur-Saimaa (G)
41 Kurhilan ok	Yhteinen vesialue	Suur-Saimaa (G)
42 Kurjalan ok	Yhteinen vesialue	Suur-Saimaa (G)
43 Kyläniemen osakaskunta	Yhteinen vesialue	Suur-Saimaa (E, F, G, H)
44 Käköveden osakaskunta	Yhteinen vesialue	Suur-Saimaa (F, H)
45 Laamalansaaren osakaskunta	Yhteinen vesialue	Suur-Saimaa (G)
46 Laihia 3 yht. ok	Yhteinen vesialue	Suur-Saimaa (D)
49 Lappeenrannan seurakuntayhtymä	Yksityinen vesialue	Pien-Saimaa (A)
58 Meltola-Korvenkannan osakaskunta	Yhteinen vesialue	Suur-Saimaa (E)
60 Metsä Board Oyj	Yksityinen vesialue	Pien-Saimaa (A, D, E)
61 Mietinsaaren osakaskunta	Yhteinen vesialue	Suur-Saimaa €
63 Muukkola (talo 3 ja 4)	Yhteinen vesialue	Suur-Saimaa (D)
69 Pakkalan ok	Yhteinen vesialue	Suur-Saimaa (C)
72 Peltoin osakaskunta	Yhteinen vesialue	Suur-Saimaa (G, F)
73 Pönniälän osakaskunta	Yhteinen vesialue	Suur-Saimaa (G, F)
76 Saikkolan osakaskunta	Yhteinen vesialue	Pien-Saimaa, Suur-Saimaa (C, G, F)
80 Sammaljärven osakaskunta	Yhteinen vesialue	Suur-Saimaa (G, F)
81 Savilahden osakaskunta	Yhteinen vesialue	Suur-Saimaa (E)
100 Solkein osakaskunta	Yhteinen vesialue	Suur-Saimaa (G, F)
111 Tilojen 1:1 ja 1:2 vesialue	Yhteinen vesialue	Pien-Saimaa (A, D)
112 Tilojen 1:1 ja 1:3 vesialue	Yhteinen vesialue	Pien-Saimaa (A)
113 Tilojen 1:30 ja 1:31 vesialue	Yhteinen vesialue	Pien-Saimaa (A)

114	Tilojen 1:7 - 1:13 vesialue	Yhteinen vesialue	Pien-Saimaa (D)
117	Tilojen 2:19 ja 2:20 vesialue	Yhteinen vesialue	Pien-Saimaa (A, D)
118	Tilojen 2:30 - 2:55 vesialue	Yhteinen vesialue	Pien-Saimaa (A)
121	Tilojen 2:68 ja 2:69 vesialue	Yhteinen vesialue	Pien-Saimaa (A)
122	Tilojen 3:14, 3:38, 3:50 ja 3:51 vesialue	Yhteinen vesialue	Pien-Saimaa (A)
124	Tornator (190 vesialue vuokrattu Siitolalle)	Yksityinen vesialue	Suur-Saimaa (E)
126	UPM-Kymmene Oyj	Yksityinen vesialue	Pien-Saimaa (A, D, E)
133	Merenlahden osakaskunta	Yhteinen vesialue	Pien-Saimaa (A, B)
134	Haikkaanlahden osakaskunta	Yhteinen vesialue	Pien-Saimaa (B, C, I)
135	Haaja A. yksityinen vesialue	Yhteinen vesialue	Pien-Saimaa (A)
136	Saarenpään osakaskunta	Yhteinen vesialue	Pien-Saimaa (B, C)
139	Taipalsaaren kirkonkylän osakaskunta	Yhteinen vesialue	Pien-Saimaa, Suur-Saimaa (A, B, C)
141	Haikolanrannan osakaskunta	Yhteinen vesialue	Pien-Saimaa (B)
142	Kattelussaaren osakaskunta	Yhteinen vesialue	Pien-Saimaa, Suur-Saimaa (F, E, D, H)
143	Kauskila 1:19	Yhteinen vesialue	Pien-Saimaa (A)
144	Kauskilan yht. osakaskunta	Yhteinen vesialue	Pien-Saimaa (A, C)
145	Laukniemen osakaskunta	Yhteinen vesialue	Pien-Saimaa (C)
146	Rehulan osakaskunta	Yhteinen vesialue	Pien-Saimaa, Suur-Saimaa (F)
148	Niemisen osakaskunta	Yhteinen vesialue	Pien-Saimaa (C)
152	Lappeenrannan kaupunki	Yksityinen vesialue	Pien-Saimaa (A)
154	Miettinen A. yksityinen vesialue	Yhteinen vesialue	Pien-Saimaa (A)
155	Juntulan osakaskunta	Yhteinen vesialue	Pien-Saimaa (B, I)
156	Mikonsaaren 1:14 osakaskunta	Yhteinen vesialue	Pien-Saimaa (A)
157	Taipaleen osakaskunta	Yhteinen vesialue	Pien-Saimaa (A, C)
159	Erikanniemen osakaskunta	Yhteinen vesialue	Pien-Saimaa (B)
160	Mikonsaaren omistajien osakaskunta	Yhteinen vesialue	Pien-Saimaa (D)
161	Mustolan osakaskunta	Yhteinen vesialue	Pien-Saimaa (A, D)
162	Jauhialan osakaskunta	Yhteinen vesialue	Pien-Saimaa, Suur-Saimaa (A, B, C)
163	Karhunpään osakaskunta	Yhteinen vesialue	Pien-Saimaa (D)
165	Ampujalan osakaskunta	Yhteinen vesialue	Pien-Saimaa (A, D)
166	Skinnarilan osakaskunta	Yhteinen vesialue	Pien-Saimaa (A)
170	Kourulan osakaskunta	Yhteinen vesialue	Pien-Saimaa (A)
171	Pelto	Yhteinen vesialue	Pien-Saimaa (C)
172	Vitsai (Vitsain järjestäytymättömät vesialueet) Talon nro 1,2,3,4 yht. vesialueet	Selvittämättä	Pien-Saimaa (B, C)
173	Lemi-Vainikkalan osakaskunta	Yhteinen vesialue	Pien-Saimaa (B)
176	Kannuksen osakaskunta	Yhteinen vesialue	Pien-Saimaa (B)
177	Leväisen osakaskunta	Yhteinen vesialue	Pien-Saimaa (C)
178	Lavolan osakaskunta	Yhteinen vesialue	Pien-Saimaa (A)
179	Illukansaaren osakaskunta	Yhteinen vesialue	Pien-Saimaa (A)
180	Heposalo I	Selvittämättä	Pien-Saimaa (A, B)
181	Sudensalmen vesialue	Yhteinen vesialue	Pien-Saimaa (A, D)
182	Heposalo II	Selvittämättä	Pien-Saimaa (A)
183	Kauskilan kylän vesialue	Yhteinen Vesialue	Pien-Saimaa (A)
184	Heposalo II	Selvittämättä	Pien-Saimaa (A, B)
185	Heposalo III	Selvittämättä	Pien-Saimaa (B)
186	Heposalo VII	Selvittämättä	Pien-Saimaa (A)
187	Heposalo V	Selvittämättä	Pien-Saimaa (A)
188	Askolan jakokunnan vesialue	Yksityinen vesialue	Pien-Saimaa (A)
189	Järjestäytymättömät osakaskunnat		(D, E, F, H)
190	Siitola yht.ok. (124 om.Tornator, vesialue vuokrattu)	Yhteinen vesialue	Suur-Saimaa (E)
191	Tuomalan osakaskunta	Yhteinen vesialue	Suur-Saimaa (H)
192	Suikkalan ok	Yhteinen vesialue	Suur-Saimaa (H)
193	Tilojen 1:7 - 1:13 vesialue	Yhteinen vesialue	Suur-Saimaa (H)
194	Jussolan ok	Yhteinen vesialue	Suur-Saimaa (H)
195	Luukkolan ok	Yhteinen vesialue	Suur-Saimaa (H)
196	Kietävälän ok.	Yhteinen vesialue	Suur-Saimaa (H)
197	Itä-Puumalan ok.	Yhteinen vesialue	Suur-Saimaa (H)
198	Lyytikällään ok	Yhteinen vesialue	Pien-Saimaa (I)
199	Kaskein ok	Yhteinen vesialue	Pien-Saimaa (I)
200	Aisaniemen ok	Yhteinen vesialue	Suur-Saimaa (E)
201	Värtölän ok	Yhteinen vesialue	Pien-Saimaa (A)
202	Kärjen ok	Yhteinen vesialue	Pien-Saimaa (A)
203	Ruttoisten jakokunta	Yhteinen vesialue	Pien-Saimaa (A)
204	Rutolan ok	Yhteinen vesialue	Pien-Saimaa (A)
205	Yht. vesialue Saimaalla rajautuen Salosaaren Lintuniemeen ym.	Yhteinen vesialue	Suur-Saimaa (E)
206	Salosaari jk.yht	Yhteinen vesialue	Suur-Saimaa (E)